

POLITECHNIKA BIAŁOSTOCKA

WYDZIAŁ INFORMATYKI

KATEDRA OPROGRAMOWANIA

PRACA DYPLOMOWA INŻYNIERSKA

TEMAT: APLIKACJA INTERNETOWA DO OBSŁUGI
SYSTEM GDT W TECHNOLOGII PYTHON/DJANGO.

WYKONAWCA: MATEUSZ PERNAL

.....

podpis

PROMOTOR: DR INŻ. KRZYSZTOF JURCZUK

.....

podpis

BIAŁYSTOK 2019 r.

Karta dyplomowa

Politechnika Białostocka Wydział Informatyki Katedra Oprogramowania	Studia stacjonarne studia I stopnia	Numer albumu studenta: 101420
		Rok akademicki 2019/2020
		Kierunek studiów: informatyka Specjalność: Brak

Mateusz Pernal

TEMAT PRACY DYPLOMOWEJ: Aplikacja internetowa do obsługi system gdt w technologii Python/Django.

Zakres pracy:

1. Zapoznanie z systemem GDT
2. Analiza wymagań aplikacji
3. Projekt i implementacja aplikacji
4. Testy oraz wdrożenie aplikacji.

.....
 Imię i nazwisko promotora - podpis

.....
 Imię i nazwisko kierownika katedry -
podpis

..... Data wydania tematu pracy dyplomowej - podpis promotora Regulaminowy termin złożenia pracy dyplomowej Data złożenia pracy dyplomowej - potwierdzenie dziekanatu
---	---	---

.....
 Ocena promotora

.....
 Podpis promotora

..... Imię i nazwisko recenzenta Ocena recenzenta Podpis recenzenta
-------------------------------------	---------------------------	----------------------------

Thesis topic: Internet application to support the GDT system in Python/Django technology.

Summary

Abstrakt po angielsku

Spis treści

Streszczenie	3
Wprowadzenie	6
1 Przedstawienie problemu	9
1.1 Drzewa decyzyjne	9
1.2 Uczenie maszynowe	9
1.3 Drzewa decyzyjne w technikach uczenia maszynowego	10
1.4 Istniejące rozwiązania	11
2 Wizja aplikacji	16
2.1 Wymagania funkcjonalne	16
2.2 Wymagania нефункционалне	21
2.3 Wykorzystane technologie	21
3 Architektura rozwiązania	26
3.1 Architektura aplikacji	26
3.2 Przechowywanie danych	27
3.3 Wdrożenie aplikacji	29
4 Prezentacja aplikacji oraz testy	35
4.1 Przedstawienie wyglądu aplikacji	35
4.2 Testy aplikacji	39
Podsumowanie	46
Bibliografia	48
Spis tabel	49
Spis rysunków	50
Spis listingów	51

Wprowadzenie

Proces myślowy człowieka jest w dużej mierze oparty o schemat podejmowania decyzji. Mają one wpływ na jego życie i przyszłość. Wybór najbardziej optymalnego rozwiązania danego problemu wymaga dokładnej analizy dostępnych informacji. Posiadając wystarczającą ilość danych możemy wykorzystać różne algorytmy, które wskażą właściwy wybór. Mechanizm podejmowania decyzji dotyczy nie tylko człowieka, a wszystkiego co znajduje się w jego otoczeniu.

Gwałtowny rozwój technologii w dzisiejszych czasach prowadzi do produkowania coraz większej ilości informacji. Firmy gromadzą dane i starają się wyciągnąć z nich jak najlepsze wnioski. Poddając analizie tak duży zbiór informacji wymagane jest zastosowanie narzędzi ułatwiających uzyskanie wyników. Powoduje to rozwój algorytmów, mechanizmów i różnych ścieżek obróbki danych w celu osiągnięcia zadowalających rezultatów. W ciągu ostatnich kilku lat entuzjazm związany z tymi technikami wzrósł gwałtownie i zdominował przemysł. Uczenie maszynowe wraz z analizą danych stanowi trzon funkcjonalności w większości rozwiązaniach produkowanych przez firmy. Odpowiada za takie dziedziny, jak rozpoznawanie mowy czy uniezależnienie sprzętu od człowieka pod postacią autonomicznych samochodów i robotów sprzątających. Wszystkie te systemy polegają na podjęciu jak najszybszej decyzji dającej zadowalający rezultat.

Rozwiązania z dziedziny uczenia maszynowego również są tworzone przez pracowników Politechniki Białostockiej. Autorski system GDT opiera się na generowaniu drzew decyzyjnych dla zbiorów z danymi wejściowymi. Mechanizm odpowiadający za obliczenie rezultatów wykorzystuje w swoim działaniu algorytmy genetyczne. Obsługa systemu przebiega po przez konsolę systemową, co wiąże się ze znajomością choć podstawowych komend. W celu ułatwienia dostępu do platformy GDT istnieje potrzeba zaprojektowania interfejsu graficznego opartego o technologie webowe.

Cel pracy

Celem pracy jest stworzenie aplikacji webowej umożliwiającej obsługę systemu GDT (*Global Decision trees*) służącego do generowania drzew decyzyjnych. Strona internetowa umożliwi tworzenie oraz zarządzanie zadaniami uruchamianymi przy pomocy systemu.

Jedną z ważniejszych cech programu powinno być danie użytkownikowi możliwość ustawienia parametrów konfiguracyjnych przed wystartowaniem zadania. Aplikacja internetowa powinna także udostępniać opcje związane z wyświetleniem drzewa w postaci graficznej oraz przedstawieniem wyników eksperymentu.

Zakres pracy

Zakres pracy obejmuje:

- Zapoznanie z systemem GDT,
- Analiza wymagań aplikacji,
- Projekt i implementacja aplikacji,
- Testy oraz wdrożenie aplikacji.

Organizacja pracy

Praca została podzielona na cztery główne części. Pierwsze dwa rozdziały dotyczą przedstawienia problemu, określeniu wymagań i sposobu stworzenia projektu. W dalszej części pracy zostanie omówiona architektura aplikacji wraz z zastosowanymi rozwiązaniami. Natomiast prezentacja całego projektu i opis testów został przedstawiony w rozdziale 4.

Rozdział 1 „Przedstawienie problemu” składa się z opisu mechanizmu tworzenia drzew decyzyjnych. Przedstawia zagadnienia związane z systemem GDT stworzonym przez pracowników Politechniki Białostockiej. Porusza też temat aplikacji podobnych dostępnych w internecie.

Rozdział 2 „Wizja aplikacji” odnosi się do analizy wymagań funkcjonalnych i nie-funkcjonalnych aplikacji internetowej. Zawiera przedstawienie przypadków użycia w postaci diagramu oraz prezentuje schemat rozwiązania. Dodatkowo obejmuje temat technologii użytej w trakcie implementacji aplikacji.

Rozdział 3 „Architektura rozwiązania” składa się z opisu poszczególnych rozwiązań użytych podczas tworzenia aplikacji. Prezentuje najważniejsze mechanizmy stworzone na potrzeby projektu. Przedstawia schemat bazy danych wraz z krótkim opisem najważniejszych tabel.

Rozdział 4 „Prezentacja aplikacji oraz testy” zawiera opis poszczególnych widoków aplikacji, ale także przykładowy sposób ich użycia. Ponadto przedstawia wyniki testów obciążeniowych i manualnych przeprowadzonych na studentach Politechniki Białostockiej.

1. Przedstawienie problemu

1.1 Drzewa decyzyjne

Podjęcie decyzji jest procesem myślowym, który od początku istnienia ludzkości stwarza pewne trudności, a polega on na wybraniu najlepszego rozwiązania z dostępnych. Wpływ na optymalną decyzję mają informacje, które zostaną poddane analizie, ale także sama metoda analizy. Racjonalny wybór może być wspomagany różnymi algorytmami, czy też wizualną reprezentacją możliwych decyzji w postaci diagramu. Sam diagram może przybrać formę graficzną drzewa decyzyjnego.

Podstawowymi elementami drzewa są korzeń, gałęzie, węzły oraz liście. Korzeniem jest decyzja od którego rozpoczyna się budowa całej struktury zawierającej poszczególne węzły odpowiadające za sprawdzenie pewnego warunku. Natomiast gałęzie pełnią rolę połączenia wszystkich elementów [13]. Liście są krańcowymi wierzchołkami drzewa i określają wybraną decyzję. Podczas próby określenia decyzji, należy poddać klasyfikacji posiadane dane, aby to osiągnąć konieczne jest przejście całego drzewa od samego korzenia do wynikowego liścia. Rezultatem takiej operacji będzie klasa definiująca decyzję.

1.2 Uczenie maszynowe

W otaczającym nas świecie ilość informacji produkowanych przez otoczenie oraz zbieranych przez firmy czy instytucje nadal przewyższa ilość danych, które można przeanalizować z użyciem obecnych zasobów. W celu wyciągnięcia wniosków z takiej ilości danych wykorzystuje się liczne rozwiązania technologiczne. Dzięki zastosowaniu różnych algorytmów przetwarzania danych, klasyfikacji oraz predykcji programy komputerowe posiadają możliwość uczenia się. Kierunek nauki, który zajmuje się tą dziedziną nazywamy uczeniem maszynowym. W ciągu ostatnich dziesięciu lat entuzjazm związany z wykorzystywaniem tej technologii wzrósł gwałtownie i w dużej mierze zdominował przemysł, ale również przyczynił się do jej rozwoju [10]. Uczenie maszynowe stanowi trzon wielu usług, serwisów i aplikacji. Pod względem technologicznym odpowiada za wyniki wyszukiwania w przeglądarkach, za rozpoznawanie mowy przez nasze telefony, ale także jest odpowiedzialne za prowadzenie autonomicznych samochodów.

1.3 Drzewa decyzyjne w technikach uczenia maszynowego

Drzewa decyzyjne stanowią jedno z bardziej wszechstronnych algorytmów w dziedzinie uczenia maszynowego. Z jednej strony mogą być wykorzystywane w zadaniach z zakresu klasyfikacji, a z drugiej strony również odgrywają ważną rolę w regresji [10]. Z ich pomocą możemy uzyskać potężne modele i narzędzia zdolne do uczenia się ze złożonych zbiorów danych. Dodatkowym atutem drzew jest możliwość wizualnego przedstawienia rozwiązania, które będzie zrozumiałe dla osób nie mających do czynienia z uczeniem maszynowym lub ze statystyką. Z racji wzrostu popularności tej technologii zwiększyły się nakłady pracy naukowej w celu osiągnięcia coraz to lepszych i bardziej optymalnych algorytmów pod względem wydajnościowym.

1.3.1 System GDT

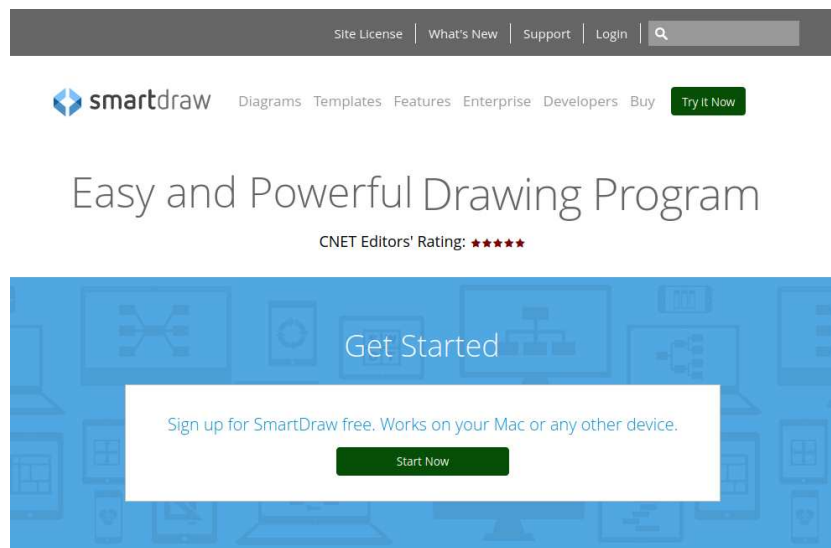
Pracownicy Politechniki Białostockiej również mają wkład w budowę takich rozwiązań. Autorski system GDT (*Global Decision Trees*), który jest wykorzystywany w aplikacji inżynierskiej, służy do generowania modelu drzewa decyzyjnego na podstawie zbiorów wejściowych. Ten system jest zaimplementowany w języku c++ oraz jest skompilowany do pliku wykonywalnego, aby umożliwić jego uruchomienie z poziomu konsoli systemu operacyjnego. Całe rozwiązanie jest unikalne, a głównym założeniem jest wykorzystanie algorytmów genetycznych. Z ich pomocą przestrzeń rozwiązań danego problemu jest większa niż w klasycznym podejściu, co skutkuje możliwością osiągnięcia dokładniejszych i lepszych wyników. Metody pracy algorytmów genetycznych w dużej mierze odwzorowują działania samej natury [15]. Podczas definiowania pracy algorytmu należy podać takie parametry jak wielkość populacji, prawdopodobieństwo mutacji czy też krzyżowania się danych osobników. Wartości tych parametrów i innych są określane w pliku konfiguracyjnym opartym o strukturę XML, który jest zarazem plikiem wejściowym do aplikacji GDT. System oprócz tego pliku wykorzystuje pliki z konkretnymi rozszerzeniami:

- *.data - plik zawierający dane treningowe,
- *.test - plik zawierający dane testowe,
- *.names - plik określających nazwy klas oraz rodzaj zmiennych.

Na podstawie tych danych aplikacja GDT może stworzyć model drzewa decyzyjnego, którego przedstawienie jest zapisywane w pliku tekstowym.

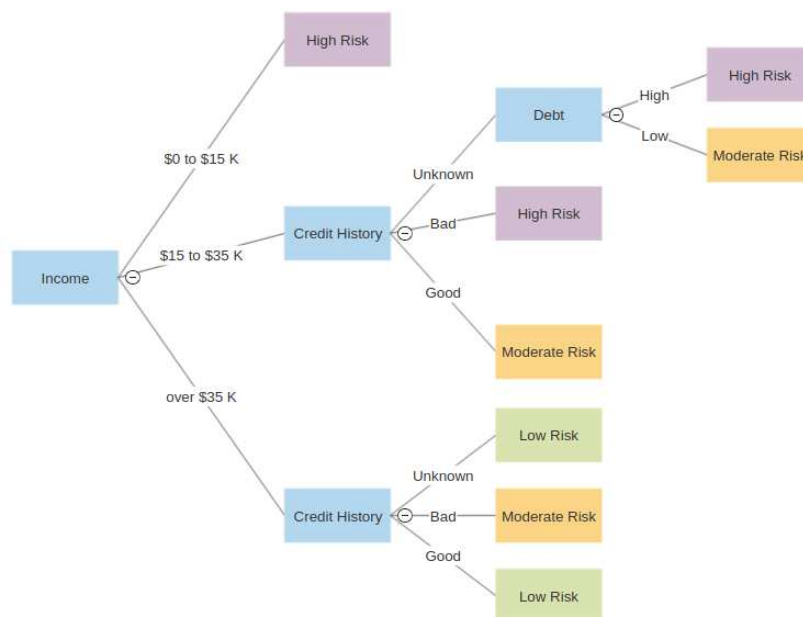
1.4 Istniejące rozwiązania

Aktualnie na rynku znajduje się mała liczba rozwiązań oferujących tworzenie drzew decyzyjnych. Aplikacje, które można wyróżnić różnią się między sobą zakresem funkcjonalności. Rozwiązania internetowe głównie są oparte o zarobek pieniężny, ale oferują też darmowe wersje z pewnymi ograniczeniami. Istnieją też liczne rozwiązania dla programistów w postaci paczek możliwych dla każdego z popularniejszych języków. Biblioteki te umożliwiają w prosty sposób stworzenie podstawowych modeli uczenia maszynowego w tym drzew decyzyjnych. Negatywną cechą takiego rozwiązania jest wymagana przynajmniej podstawowa wiedza z zakresu programowania u użytkownika. Dodatkowo chcąc osiągnąć bardzo wydajne modele trzeba dokładnie znać mechanizmy działające pod strukturą biblioteki. Występują również nie liczne rozwiązania desktopowe. W głównej mierze są one rozwijane przez uniwersytety. Do wykonania obliczeń wymagają dość przyzwoitego sprzętu komputerowego, który umożliwi optymalną moc obliczeniową.

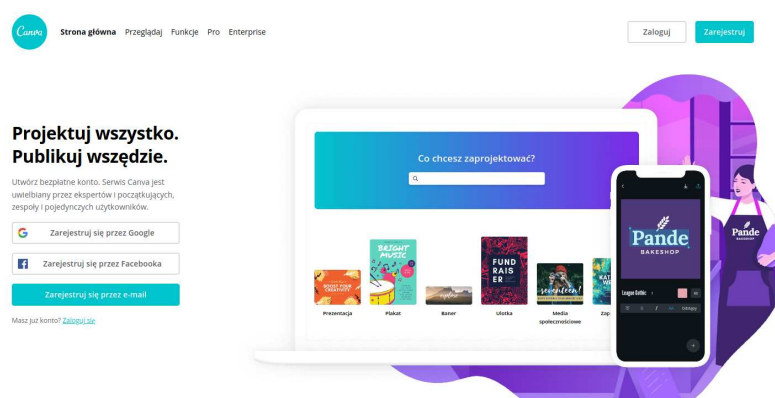
Rysunek 1.1: Strona główna aplikacji *SmartDraw*.

Aplikacja internetowa *SmartDraw* jest jedną z wygodniejszych platform do tworzenia diagramów [20]. Dostęp do platformy następuje po przez przeglądarkę internetową. Założenie konta jest darmowe wraz z okresem próbnym. Po pewnym czasie aplikacja wymaga opłacenia miesięcznego abonamentu. Widok strony głównej został przedstawiony

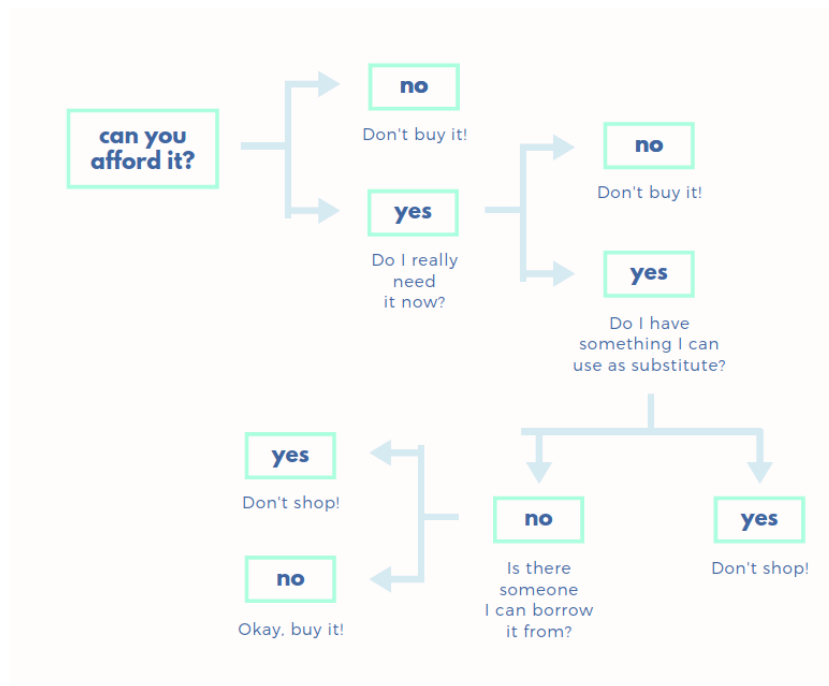
Rysunek 1.2: Drzewo stworzone w aplikacji *SmartDraw*.

na Rys. 1.1. Platforma ponadto udostępnia funkcjonalność tworzenia innych rodzajów diagramów. Proces budowy nowego schematu przebiega po przez przeciągnięcie i łączenie bloków. Istnieje również wczytanie struktury drzewa z pliku o rozszerzeniu *.csv. Grafy są prezentowane w czytelny i przyjemny dla oka sposób (Rys. 1.2). Ukończony diagram można wyeksportować do pliku graficznego lub dokumentu programu Word. Aplikacja niestety nie umożliwia analizy informacji przy pomocy jakiegoś algorytmu. Skutkuje to brakiem opcji zbudowania drzewa decyzyjnego w pełni opartego o pliki ze zbiorami danych.

Rysunek 1.3: Strona główna aplikacji *Canva*.

Canva to kolejne narzędzie umożliwiające tworzenie drzew decyzyjnych przy pomocy przeglądarki internetowej [3]. Dostęp do platformy wymaga założenia konta, które daje możliwość tworzenia projektów graficznych. Aplikacja posiada również rozszerzenia

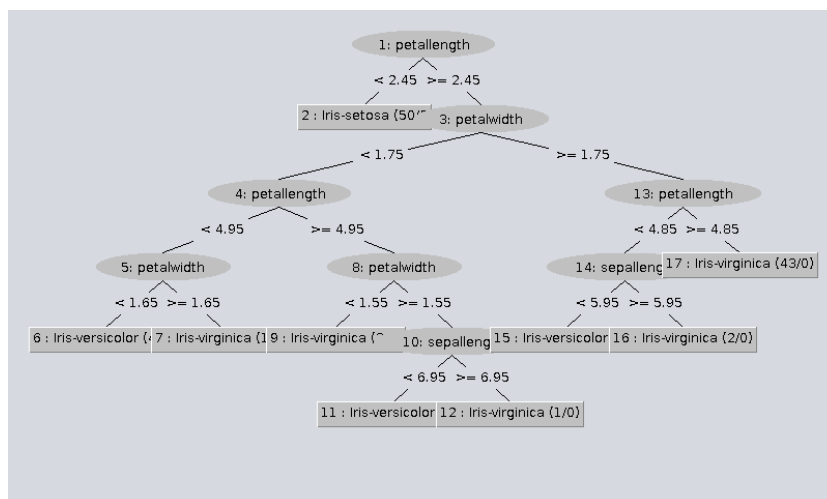

Rysunek 1.4: Drzewo stworzone w aplikacji *Canva*.

funkcjonalności przy pomocy pakietów płatnych dla firm, jak i osób prywatnych. Strona główna aplikacji została przedstawiona na Rys. 1.3. Użytkownik ma możliwość tworzenia drzewa tylko poprzez przeciąganie konkretnych elementów. W aplikacji jednak brakuje opcji uzyskania drzewa na podstawie zbioru danych i wybranego algorytmu. Tworzone diagramy można wzbogacić o liczne walory wizualne i dostępne gotowe motywy (Rys. 1.4). Głównymi odbiorcami aplikacji są reklamodawcy oraz osoby prowadzące rozbudowaną działalność w serwisach społecznościowych.

Rysunek 1.5: Okno główne aplikacji *Weka*.

Rysunek 1.6: Drzewo stworzone w aplikacji *Weka*.

Weka jest narzędziem desktopowym stworzonym przez pracowników zajmujących się tematami uczenia maszynowego na Uniwersytecie Waikato w Nowej Zelandii. Aplikacja została zaimplementowana przy pomocy języka programowania Java. Dzięki temu platforma natywnie może działać na każdym systemie operacyjnym. Główne okno aplikacji zostało zaprezentowane na Rys. 1.5. Posiada także liczne wrappery umożliwiające korzystanie z zaimplementowanych mechanizmów za pośrednictwem różnych języków programowania. Przy pomocy aplikacji użytkownika ma dostęp do dużej ilości algorytmów klasyfikacji z wykorzystaniem uczenia maszynowego, łącznie z drzewami decyzyjnymi. Tworzenie nowego eksperymentu zaczyna się od wybrania zestawu danych. Użytkownik początkujący może skorzystać z przykładowych plików. Po wczytaniu zbioru istnieje możliwość podejrzenia wizualizacji danych oraz ich wstępnej obróbki. W kolejnym kroku użytkownika musi wybrać interesujący go sposób klasyfikacji, do wyboru jest kilka różnych algorytmów związanych z tworzeniem drzew decyzyjnych, ale i nie tylko. Proces obliczeń może zająć chwilę czasu i zależy głównie od ilości danych oraz zasobów mocy obliczeniowej. Rezultaty eksperymentu są przedstawione w postaci tekstowej, ale także istnieje opcja wyświetlenia grafu. Przykładowe drzewo decyzyjne stworzone za pośrednictwem programu zostało przedstawione na Rys. 1.6. Ponadto poszczególne atrybuty węzłów zostają zobrazowane za pośrednictwem wykresów. Aplikacja umożliwia również liczne modyfikacje w parametrach algorytmów mające na celu osiągnięcie lepszych wyników.

Rozwiązanie oferowane przez pracę dyplomową jest unikalne nie tylko ze względu na wykorzystany system GDT. Wyróżnia się w pełni niezależnością użytkownika od sprzętu, który posiada, co w przypadku takich rozwiązań jak program *Weka* ma znaczenie. Aktualnie

dostępne rozwiązania internetowe nie wyróżniają się między sobą sposobem działania, a dodatkowo umożliwiają ograniczone funkcjonalności co do budowania drzew na podstawie zbiorów danych. Natomiast rozwiązania desktopowe wymagają od użytkownika dużej znajomości tego zagadnienia. Aplikacja powstała podczas pracy dyplomowej wypełnia lukę na rynku. Umożliwia darmowy i w łatwy pod względem obsługi system dla użytkownika, nawet który dopiero zaczyna przygodę z uczeniem maszynowym. Co więcej rozszerza o takie funkcjonalności jak udostępnianie eksperymentów i przejrzysty sposób zarządzania nimi.

2. Wizja aplikacji

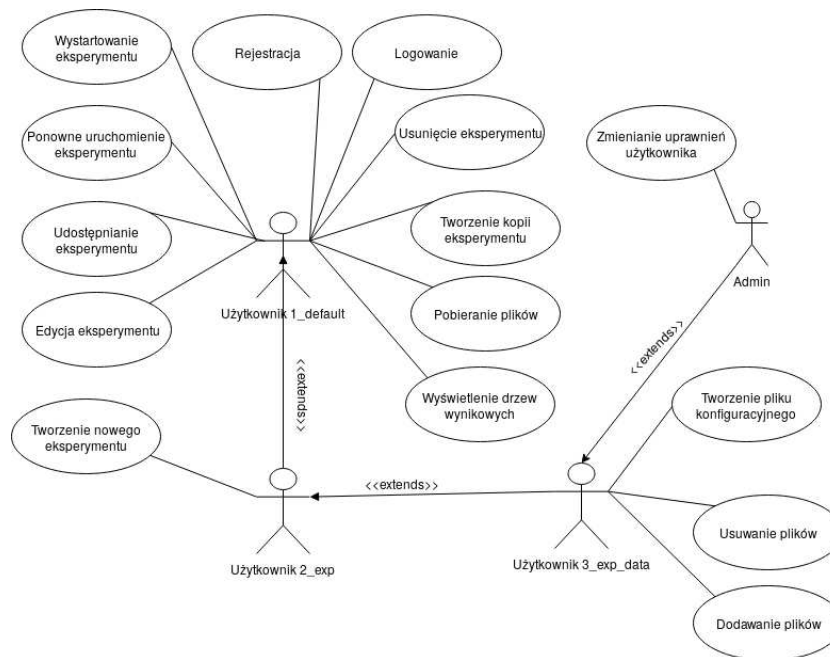
2.1 Wymagania funkcjonalne

Tworzenie aplikacji należało zacząć od nakreślenia zakresu funkcjonalności, które aplikacja będzie udostępniać użytkownikom. Podstawowym zadaniem, jakie powinna spełniać jest możliwość przeprowadzania eksperymentów przy pomocy systemu GDT. Kolejnym ważnym aspektem jest wariant zarządzania, wyświetlania, udostępniania oraz edycji poszczególnych eksperymentów. Każdy z użytkowników powinien widzieć poszczególne doświadczenia, które zostały ukończone, są w trakcie lub czekają w kolejce do obliczenia. Aplikacja powinna również przede wszystkim w przejrzysty sposób wyświetlać wyniki doświadczenia w postaci wygenerowanego drzewa decyzyjnego i poszczególnych statystyk. Podczas uruchomienia nowego zadania do obliczenia, użytkownikowi zostanie wyświetlony pasek postępu oraz oszacowana długość trwania całego zadania, przy czym w dowolnym momencie będzie mógł anulować polecenie. Wraz z możliwością tworzenia eksperymentu nie odłącznym elementem będzie funkcjonalność zarządzania plikami wejściowymi oraz wyjściowymi. Dla użytkowników początkujących zostanie przedstawiona opcja tworzenia podstawowych plików konfiguracyjnych, bez wgłębiania się w bardziej zaawansowane parametry eksperymentu. Dostęp do całej platformy wymaga założenia konta użytkownika. Natomiast możliwość rejestracji oraz logowania będzie ogólnodostępna.

System kont użytkowników powinien wyróżniać różne role, które definiowałyby dostęp do poszczególnych funkcjonalności aplikacji. Zarządzanie tymi uprawnieniami będzie się odbywać poprzez panel administratora. Administrator aplikacji dodatkowo może modyfikować oraz usuwać konta użytkowników. Co więcej z interfejsu admina będzie istniała możliwość edycji rekordów z bazy danych oraz edycja uprawnień do poszczególnych eksperymentów.

Biorąc pod uwagę perspektywę udostępniania przez użytkownika doświadczeń innemu użytkownikowi, ważnym aspektem będzie umożliwienie ograniczenia części akcji wykonywanych na eksperymencie. Aplikacja nie pozwoli na zablokowanie wyświetlania wraz ze statystykami. Natomiast reszta funkcjonalności możliwych do wykonania na doświadczeniu, takich jak uruchamianie, kopiowanie, edycja, usuwanie czy też pobieranie plików wejściowych lub wyjściowych może zostać ograniczona. Użytkownik posiadający

udostępniony eksperyment z pewnymi ograniczeniami, może udostępnić go dalej jeśli posiada nadane prawa do udostępniania. Przy czym nie może rozszerzyć uprawnień uprzednio zablokowanych.

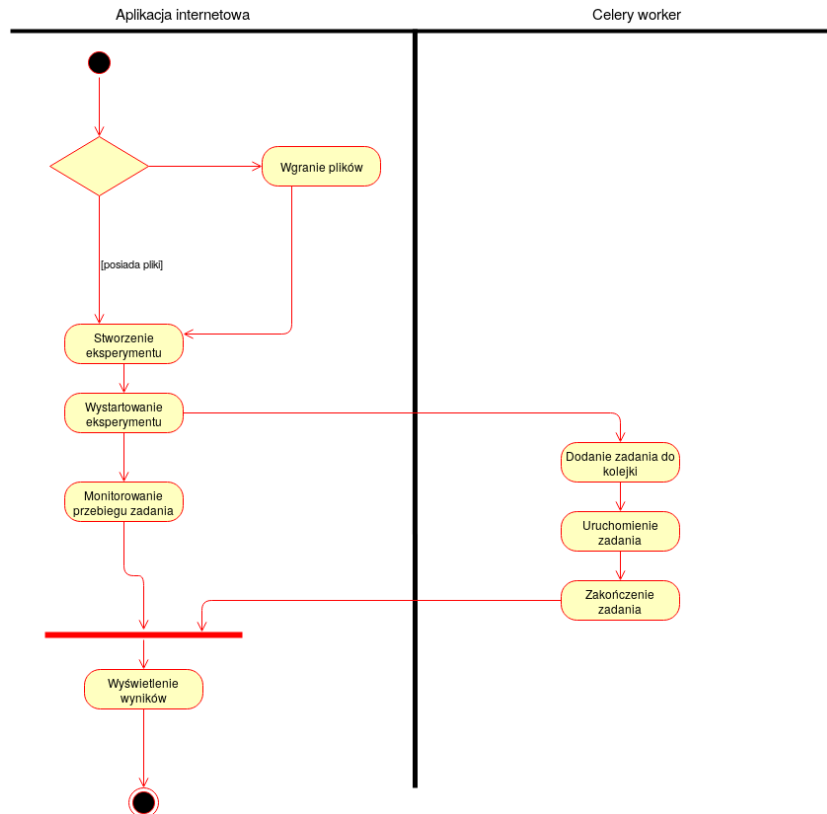
Rysunek 2.1: Diagram przypadków użycia, źródło: opracowanie własne

Na rysunku 2.1 przedstawiono wszystkie funkcjonalności w postaci diagramu przypadków użycia. W aplikacji zostały wyszczególnione trzy role dostępne do uzyskania dla każdego użytkownika oraz rola administratora całego systemu. Wszystkie przypadki użycia oprócz logowania i rejestracji są dostępne tylko dla użytkowników zalogowanych. Każdy nowy użytkownik musi założyć konto, aby mieć dostęp do aplikacji. Nowo powstałe konta otrzymują uprawnienia na domyślnym poziomie „1_default”, a wyższe poziomy uprawnień mogą zostać nadane przez administratora. Kolejne role rozszerzają możliwości użytkownika pod względem ilości akcji do wykonania. Poziom „2_exp” pozwala na tworzenie nowych eksperymentów, przy czym tylko najwyższy poziom uprawnień „3_exp_data” może autoryzować do wgrywania plików do aplikacji. Przebieg czynności związanych ze stworzeniem nowego eksperymentu oraz wyświetleniem wyników został przedstawiony na Rys. 2.2.

Opis przypadku użycia „Tworzenie nowego eksperymentu”:

1. Aktor

- Użytkownik.

Rysunek 2.2: Diagram czynności tworzenia i uruchamiania eksperymentu, źródło: opracowanie własne

2. Warunki początkowe

- Aktor jest zalogowany oraz posiada uprawnienia przynajmniej na poziomie „2_exp”.

3. Zdarzenie inicjujące

- Naciśnięcie przycisku „New experiment” nad listą wszystkich eksperymentów użytkownika.

4. Przebieg w krokach

- Aplikacja przechodzi do formularza tworzenia nowego eksperymentu,
- Użytkownik wypełnia i zatwierdza formularz.

5. Przebiegi alternatywne

- Użytkownik nie uzupełnia wszystkich pól formularza, aplikacja wyświetla powiadomienie o pustych polach.

6. Sytuacje wyjątkowe

- Użytkownik nie posiada żadnych plików wgranych do aplikacji. Powoduje to, że pola formularza zawierające pliki są puste. Uniemożliwia to stworzenie nowego eksperymentu, a aplikacja wyświetla powiadomienie o pustych polach przy podjętej próbie zatwierdzenia.

7. Warunki końcowe

- System przekierowuje użytkownika do listy z eksperymentami, a na liście znajduje się nowo utworzony eksperyment.

8. Zależności czasowe

- Częstotliwość wykonywania: Około 20 razy dziennie na każdego użytkownika,
- Typowy czas realizacji: 8 sekund.

Opis przypadku użycia „Wystartowanie eksperymentu”:

1. Aktor

- Użytkownik.

2. Warunki początkowe

- Aktor jest zalogowany oraz posiada stworzony eksperyment.

3. Zdarzenie inicjujące

- Naciśnięcie przycisku „Show” w liście eksperymentów na elemencie, którego status to „Created”.

4. Przebieg w krokach

- Aplikacja przechodzi do podglądu szczegółów wybranego eksperymentu,
- Użytkownik klika przycisk „Start” znajdujący się na pasku możliwych czynności,
- Aplikacja przekierowuje użytkownika do listy eksperymentów.

5. Przebiegi alternatywne

- Po wystartowaniu eksperymentu nastąpił błąd i jest to sygnalizowane zmianą statusu na „Error”, a w szczegółach eksperymentu można podejrzec wiadomość z błędem.

6. Sytuacje wyjątkowe

- Użytkownikowi nie posiada praw do wystartowania konkretnego eksperymentu i w panelu akcji nie wyświetla się przycisk „Start”.

7. Warunki końcowe

- Eksperyment zmienił swój status na „In queue” lub „Running”, a po przejściu do szczegółów wyświetla się pasek postępu oraz szacowany czas oczekiwania na zakończenie.

8. Zależności czasowe

- Częstotliwość wykonywania: Około 20 razy dziennie na każdego użytkownika,
- Typowy czas realizacji: 8 sekund.

Opis przypadku użycia „Wyświetlenie drzewa wynikowego”:

1. Aktor

- Użytkownik.

2. Warunki początkowe

- Aktor jest zalogowany oraz posiada ukończony eksperyment.

3. Zdarzenie inicjujące

- Naciśnięcie przycisku „Show” w liście eksperymentów na elemencie, którego status to „Finished”.

4. Przebieg w krokach

- Aplikacja przechodzi do podglądu szczegółów wybranego eksperymentu, a na samym dole karty wyświetlają się linki do drzew decyzyjnych,
- Użytkownik klika w link do drzewa decyzyjnego.

5. Przebiegi alternatywne

- Brak.

6. Sytuacje wyjątkowe

- Brak.

7. Warunki końcowe

- Aplikacja wyświetliła drzewo decyzyjne wraz ze statystykami.

8. Zależności czasowe

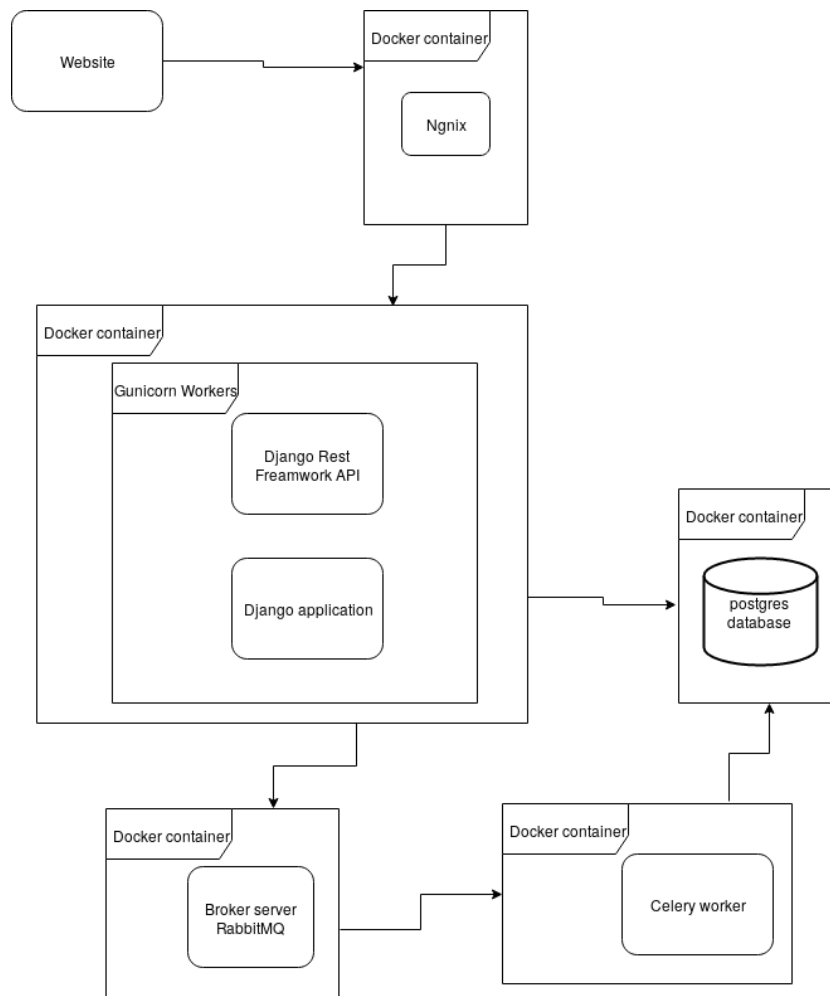
- Częstotliwość wykonywania: Około 30 razy dziennie na każdego użytkownika,
- Typowy czas realizacji: 10 sekund.

2.2 Wymagania niefunkcjonalne

Projekt aplikacji zostanie podzielony na dwa oddzielne komponenty jeden odpowiadający za stronę internetową, drugi natomiast za kolejkovanie i uruchamianie zadań w systemie GDT. Kompletne oprogramowanie pozwala na zarządzanie całością aplikacji w dość przejrzysty sposób. Poszczególne elementy strony serwerowej powinny być odporne na błędy, umożliwiać łatwy mechanizm wdrożenia oraz restartu modułów w przypadku takiej potrzeby. Zostanie to zapewnione poprzez konteneryzację aplikacji. Zależności pomiędzy konkretnymi kontenerami utworzonymi przy pomocy oprogramowania Docker zostały przedstawione na Rys. 2.3. Dzięki takiemu rozwiązaniu wdrożenie aplikacji, czy też zmiana któregoś z komponentów na przykład serwera bazy danych, jest możliwa w sposób natychmiastowy i mało inwazyjny. Jedyną rzeczą niezbędną na serwerze, aby uruchomić aplikację jest platforma Docker.

2.3 Wykorzystane technologie

Aplikacja zostanie zaimplementowana z użyciem języka programowania Python, który zyskuje coraz większą popularność wśród programistów. Charakteryzuje się on łatwym progiem wejścia oraz wspieraniem kilku różnych paradygmatów programowania takich jak programowanie funkcyjne, proceduralne i obiektowe [17]. Po stronie serwera będzie

Rysunek 2.3: Architektura systemu, źródło: opracowanie własne

wystawione API w architekturze REST (*Representational State Transfer*) z wykorzystaniem Django oraz Django REST Framework. Natomiast interfejs graficzny strony będzie zaprojektowany przy pomocy JavaScriptu oraz biblioteki ReactJS.

Jedną z najważniejszych cech języka Python jest interpretowalność kodu źródłowego zamiast jego kompilacja [6]. Umożliwia on pisanie zarówno skryptów jak i zaawansowane programy. Kolejnym jego atrybutem jest dynamiczne typowanie czyli tak zwany *duck typing*. Określa to sposób przypisywania typów do wartości przechowywanych w zmiennych. Typy te są określane dynamicznie podczas działania programu, w odróżnieniu od typowania statycznego, gdy wartości poszczególnych zmiennych muszą być jasno podane przed procesem kompilacji. Takie podejście do przypisywania rodzajów na pewno przyspiesza pracę, ale wiąże się z pewnymi wadami. W trakcie implementacji, programista musi sam pamiętać jaki typ w danym momencie ma zmienna. Z pomocą przychodzi biblioteka

wbudowana w język o nazwie Typing. Umożliwia ona w prosty sposób wprowadzenie namiastki typowania statycznego w postaci sprawdzania i podpowiedzi.

Do implementacji części biznesowej aplikacji zostanie wykorzystany framework Django, który jest jednym z najbardziej popularnych rozwiązań webowych w języku Python. Charakteryzuje się on dużą szybkością implementacji oraz jasnym podziałem aplikacji na konkretne komponenty. Zarazem narzuca on pewną strukturę projektu, która zapewnia czystość kodu oraz możliwość ponownego używania wcześniej opracowanych modułów [5]. Społeczność zebrana wokół tej platformy, czynnie rozwija nowe rozwiązania, które są udostępniane dla szerszego grona odbiorców. Dzięki temu istnieje łatwy dostęp do wysokiej jakości modułów bezpieczeństwa, czy też wsparcie techniczne przy występujących problemach. Kolejnym argumentem, który przemawiał za wybraniem tej technologii był wbudowany panel administratora, dostarczany wraz z całą platformą. Po konfiguracji umożliwia on nie tylko zarządzanie użytkownikami, ale także edycje rekordów w bazie danych.

W celu wystawienia REST API(*Representational State Transfer Application Programming Interface*) dla interfejsu graficznego został użyty Django REST Framework (*DRF*), który wraz z podstawową wersją Django stanowi trzon aplikacji. DRF jest narzędziem używanym oraz rozwijanym przez takie rozpoznawalne marki jak Mozilla, Red Hat, Heroku [7]. Świadczy to nie tylko o popularności tego rozwiązania, ale też o jakości jego wykonania. Cały framework skupia się na wystawieniu dla programisty zestawu narzędzi do budowy interfejsu restowego. W skład takiej paczki wchodzi serializatory(*serializers*), widoki(*views*), rutery(*router*) oraz wiele innych pomocniczych obiektów. Komunikacja z takim interfejsem programistycznym odbywa się za pomocą metod protokołu http. Kolejność kroków pracy API możemy określić w następujący sposób:

1. Klient tworzy zapytanie i uzupełnia je o potrzebne dane,
2. Następnie następuje wysłanie zapytania pod konkretny adres,
3. Serwer przetwarza żądanie klienta oraz wysyła odpowiedź,
4. Klient otrzymuje rezultat.

Do zapisu informacji związanych z działaniem aplikacji zostanie wykorzystana relacyjna baza danych PostgreSQL. Jest to rozwiązanie pod licencją *Open Source* i szeroko

stosowane również z aplikacjami opartymi o technologie Django. Bazę można w łatwy sposób podpiąć pod panel administratora, ale także uzyskać dostęp z poziomu kodu aplikacji. W bazie danych będą zapisywane konta użytkowników oraz informacje o stworzonych eksperymentach wraz ze ścieżkami do plików.

Biblioteka ReactJS łącznie z JavaScriptem pozwoli na zaimplementowanie funkcjonalnego interfejsu graficznego strony internetowej. Zapewnia ona pewną strukturę projektu, która oferuje czystość kodu, czytelność oraz wygodę użytkowania. Pozwala na wstawianie wstawek kodu html do kodu JavaScriptowego za pośrednictwem języka JSX. Początkowo biblioteka została stworzona dla potrzeb wewnętrznych firmy Facebook, ale z czasem została udostępniona innym twórcom [12]. Programiści na całym świecie tak docenili te rozwiązanie, że ReactJS jest aktualnie wykorzystywany przez wielkie korporacje takie jak Netflix czy Uber, a sam projekt jest czwartym najpopularniejszym repozytorium na GitHub [8]. W celu połączenia interfejsu graficznego z logiką biznesową wystawioną za pomocą REST API została wykorzystana biblioteka Axios [2]. Cechuje się implementacją klienta http działająca po stronie strony internetowej. Umożliwia ona budowę zapytań http oraz ich realizację. Aktualnie jest to najpopularniejsze rozwiązanie w języku JavaScript.

W celu uzyskania pełnej asynchroniczności podczas uruchamiania eksperymentów w systemie GDT, do obsługi kolejki zadań zostanie wykorzystana biblioteka Celery [21]. Takie rozwiązanie jest łatwe w integracji z innymi platformami programistycznymi. Głównym założeniem działania tej biblioteki polega na stworzeniu kolejki z zadaniami, które następnie zostaną przypisane i wykonane przez wolnego robotnika. Liczba robotników działających w aplikacji może zostać określona jako jeden z parametrów uruchomienia. Komunikacja pomiędzy Celery, a aplikacją w technologii Django odbywa się przy pomocy brokera wiadomości (*message broker*), który odpowiada za przesył informacji pomiędzy dwoma komponentami. Przykładem takiego oprogramowania może być broker RabbitMQ i on zostanie wykorzystany podczas implementacji aplikacji dyplomowej [19]. Oprogramowanie do wymiany wiadomości od Pivotal Software osiąga bardzo dobre wyniki wydajnościowe w porównaniu z produktami konkurencyjnymi.

Gunicorn jest serwerem http aplikacji Django, umożliwiającym zdefiniowanie liczby robotników realizujących zapytania. Jego głównym założeniem jest realizacja wszystkiego co się dzieje pomiędzy serwerem, a aplikacją webową. Dodatkowym atutem jest minimalna ilość zasobów, które zużywa oraz duża szybkość działania [4]. W projekcie strony

internetowej zostanie wykorzystany zaraz obok serwera www o nazwie Nginx pełniącego rolę pośrednika zapytań. Serwer www posłuży do przekierowania przychodzących pod adres domeny „decisiontree.pl” żądań prosto do aplikacji działającej pod serwerem Gunicorn.

Jedną z najważniejszych części całej architektury jest konteneryzacja poszczególnych elementów. W tym celu zostaną wykorzystane kontenery stworzone przy pomocy platformy Docker. Jest to oprogramowanie umożliwiające łatwą wirtualizację oraz podział projektu na oddzielne komponenty [11]. Stosując takie rozwiązanie w dowolnej chwili można podmieniać ze sobą kontenery aplikacji, zmieniając dynamicznie ich wersje oraz łatwo restartować tylko te elementy, które tego wymagają. Cały system zostanie podzielony na pięć pracujących obok siebie instancji tworzących wspólnie całość. Podział ten jest przedstawiony na Rys. 2.3.

3. Architektura rozwiązania

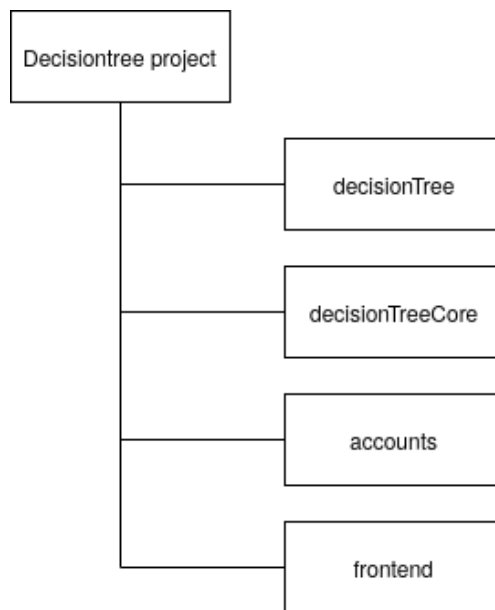
3.1 Architektura aplikacji

Struktura aplikacji jest oparta na podziale wynikającym z wykorzystania frameworka Django. Zgodnie z tym założeniem projekt dzieli się na poszczególne moduły, które w rozumieniu platformy nazywane są paczkami. W aplikacji można wyróżnić cztery podstawowe elementy kolejno odpowiadające za zarządzanie eksperymentami i użytkownikami, interfejs graficzny oraz aplikacja zbierająca wszystko w całość. Schemat modułów jest przedstawiony na Rys. 3.1.

Aplikacja jest zaimplementowana zgodnie ze stylem architektonicznym REST (*Representational State Transfer*). Który jest bardzo popularna przy tworzeniu aplikacji internetowych ze względu na swoją lekkość oraz prostotę. Do komunikacji pomiędzy widokami aplikacji, a logiką biznesową znajdującą się na serwerze, wykorzystywany jest protokół http. W tym celu do każdej poszczególnej funkcjonalności działającej w projekcie musiał zostać wystawiony endpoint. Zbiór wszystkich wystawionych serwisów przyjmuje nazwę API (*Application Programming Interface*). Taki rodzaj rozwiązania zapewnia jasny podział na poszczególne warstwy, które są od siebie niezależne. Dzięki temu część serwerowa aplikacji może działać nie ingerując w część interfejsu graficznego. Mapowaniem poszczególnych modułów aplikacji na endpointy zajmuje się główna aplikacja „decisionTree”.

Obok plików aplikacji można wyróżnić folder „users” zawierający foldery użytkowników. Nazwy tych katalogów są tworzone na bazie loginu. Każdy użytkownik może wgrywać dowolną ilość plików o rozszerzeniach „*.xml”, „*.data”, „*.test” oraz „*.names” do swojego folderu. Podczas tworzenia nowego eksperymentu tworzony jest dla niego katalog o nazwie składającej się z pola „id” i „name”. Tam są przechowywane wszystkie pliki związane z doświadczeniem. Użytkownik ma możliwość pobrania całego folderu z plikami eksperymentu w postaci archiwum o rozszerzeniu „*.zip”. Dodatkowy wariant w aplikacji pozwala na zarządzanie katalogiem głównym użytkownika. Udostępnione są opcje do zmiany nazwy, usunięcia czy też pobrania pliku.

Użytkownik uruchamiając nowy eksperyment, powinien widzieć jego postęp, jak i średni czas, który pozostał do końca. Zostało to rozwiązane w aplikacji po przez tabelę w bazie pośredniczącą wymianie informacji o progresie doświadczenia. Program

Rysunek 3.1: Podział projektu na moduły, źródło: opracowanie własne

uruchomiony w robotniku Celery, wypisuje informacje na standardowe wyjście. W tych danych znajduje się numer iteracji wykonanej oraz średni jej czas. Stosując połączenie za pośrednictwem PIPE, proces robotnika Celery może przeanalizować te informacje. W celu ograniczenia obciążenia co dziesiąta linia jest poddawana analizie. Na podstawie zawartych tam danych oraz ilości uruchomień algorytmu uzyskanej z pliku konfiguracyjnego można wyliczyć średni czas pozostały do końca obliczeń. Natomiast pasek postępu zostaje wyznaczony poprzez określenie numeru ostatniej iteracji i stwierdzeniu ile wykonań algorytmu jeszcze pozostało.

Autoryzacja użytkowników jest nieodłącznym elementem aplikacji internetowej. W tym celu został wykorzystany mechanizm tokenów. Taki token zostaje przyznawany użytkownikowi po zalogowaniu lub samej rejestracji. Umożliwia on autoryzowany dostęp do strony internetowej i dołącza się go w każdym zapytaniu. Po stronie wizualnej aplikacji jest przechowywany w *local storage* przeglądarki internetowej. Każdy token posiada swój czas aktywności, a po jego wygaśnięciu lub przy dowolnym problemie z jego uwierzytelnieniem użytkownik zostanie przekierowany na stronę główną.

3.2 Przechowywanie danych

W celu przechowywania wszelkich informacji została wykorzystana relacyjna baza danych PostgreSQL. Platforma ta jest postawiona na oddzielnym kontenerze w celu

uzyskania większej stabilności i nie zależności od głównego modułu aplikacji. Schemat struktury wszystkich tabel przedstawiono na Rys. 3.2. Większość tabel wynika z samego zastosowania frameworka Django i DjangoRestFramework. Wykorzystując gotowe moduły zostały zapewnione takie modele encji jak „auth_user” odpowiadający za zapisywanie informacji o użytkownikach, czy też „authtoken_token” mający na celu przetrzymywanie tokenów autoryzacji. Do całej struktury zostały dodane dodatkowe tabele:

- „decisionTreeCore_experiment” przetrzymująca dane o eksperymentach,
- „decisionTreeCore_permissions” zawierająca informacje o prawach dostępowych do eksperymentu,
- „decisionTreeCore_progress” składa się z pól określających postęp wykonywania doświadczenia.

Relacja pomiędzy nowo stworzonymi tabelami, a użytkownikiem została przedstawiona na Rys. 3.3. Tabela „decisionTreeCore_experiment” zawiera informacje o pojedynczym eksperymencie użytkownika, w Tab.3.1 znajduje się opis jej pól. W celu śledzenia postępu danego doświadczenia została stworzona tabela „decisionTreeCore_progress”. Poszczególne pola zostały rozpisane w Tab.3.2. Dane do tej tabeli są wpisywane prosto z robotnika Celery, przy czym brana jest pod uwagę tylko co dziesiąta iteracja systemu GDT. Zakres uprawnień do eksperymentu określa ostatnia tabela „decisionTreeCore_permissions”. Schemat pól encji został rozpisany w Tab.3.3. Prawa dostępowe do doświadczenia są definiowane przez użytkownika przed samym udostępnieniem. Kolejny właściciel nie może rozszerzyć uprawnień uprzednio zablokowanych.

3.2.1 Mechanizm kontroli wersji eksperymentu

Użytkownik robiąc doświadczenie zechce otrzymać jak najlepsze wyniki. W tym celu dość często będzie zmieniać parametry w pliku konfiguracyjnym. Innym przypadkiem wymagającym częstego ponownego uruchamiania eksperymentu może być zmiana plików z danymi wejściowymi. Oba te przypadki wymagają ingerencji w plikach doświadczenia co powoduje problem, z traceniem poprzednich danych. Rozwiązaniem tej kwestii może być na przykład tworzenie kopii eksperymentu za każdym razem, gdy następuje zmiana danych. Niestety wiąże się to ze zwiększeniem rozmiaru listy eksperymentów. W związku z tym

został zaimplementowany mechanizm przechowywania poprzednich wersji eksperymentu. Przy każdej zmianie dowolnego pliku wejściowego, stare pliki zostaną zachowane poprzez dodanie na początku nazwy „_old”. W przypadku, gdy plik o takiej nazwie już istnieje na koniec nazwy jest dołączany kolejny numer porządkowy w nawiasach. Dzięki temu użytkownik w dowolnym momencie może pobrać archiwum z plikami i zobaczyć stare ustawienia.

Należy przypuścić, że jedno doświadczenie może być przeprowadzane kilka razy, co powoduje kolejny problem z nadpisywaniem plików wyjściowych. W aplikacji zostało to rozwiązane po przez dodanie do mechanizmu kontroli wersji eksperymentu, dodatkowych funkcjonalności. Z każdym ponownym uruchomieniem doświadczenia automatycznie robi się kopia zapasowa poprzedniego folderu wyjściowego. Do nazwy katalogu jest dodawany na końcu przedrostek „_old_”, w przypadku gdy już taka nazwa istnieje w systemie plików zostaje dodany numer porządkowy w nawiasach. Tak samo jak w poprzednim przypadku użytkownik po pobraniu plików, może obejrzeć poprzednie pliki wyjściowe.

Dodatkowym mechanizmem zaimplementowanym w celu dodania niezawodności aplikacji jest tworzenie pliku „readme.txt”. Zabezpiecza to przed straceniem informacji o eksperymencie w przypadku awarii bazy danych. Przechowuje on informacje takie jak nazwy plików wejściowych czy też nazwę eksperymentu. Na tej podstawie w dowolnej chwili istnieje opcja odtworzenia struktury w bazie danych. Przykład zawartości takiego pliku jest widoczny w List. 3.1.

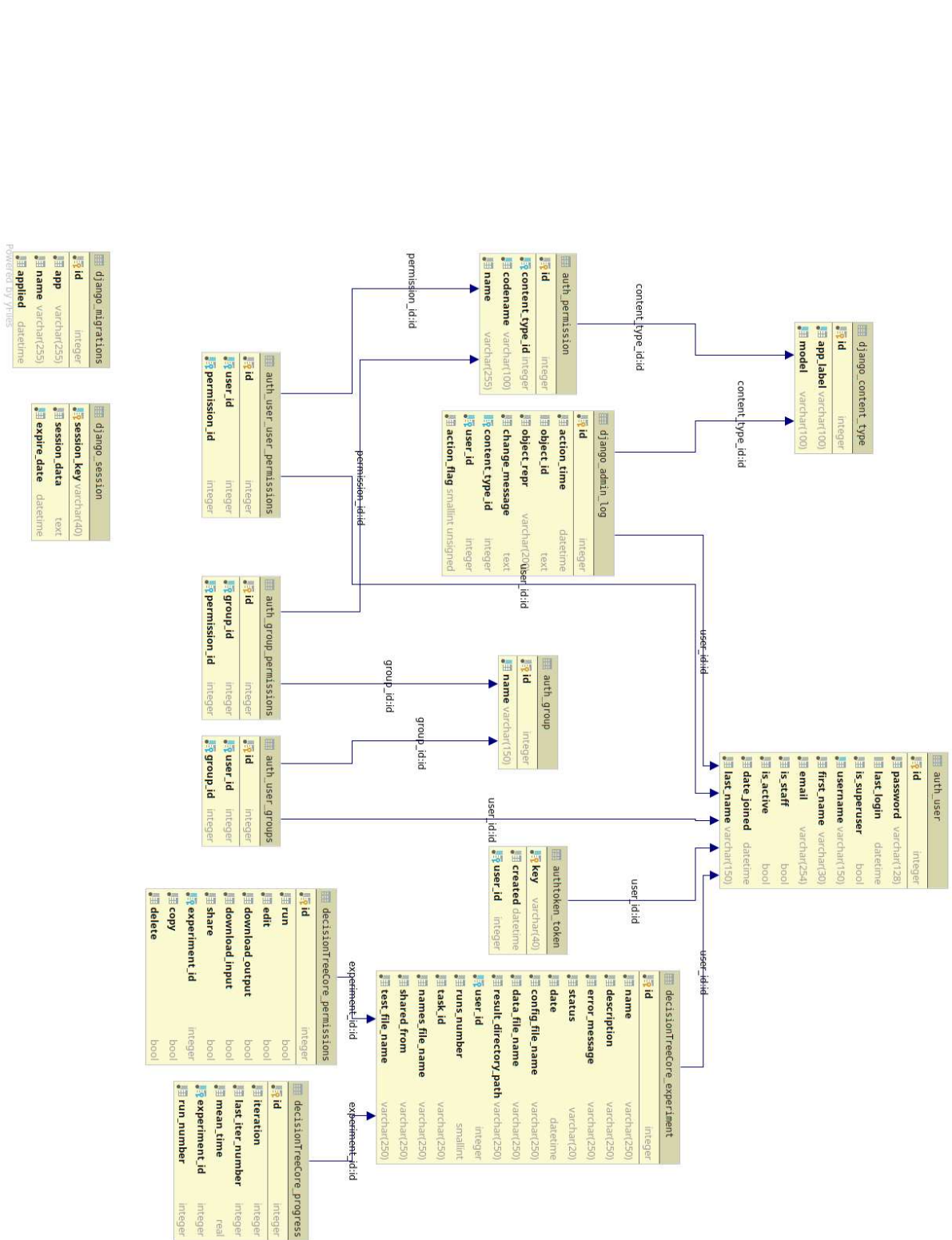
```
Information about created experiment:
Experiment id: 4669
Experiment name: testowy_eksperyment
Files used in experiment:
- config: test.xml,
- data: chess3x3x10000.data,
- test: chess3x3x10000.test,
- names: chess3x3x10000(1).names
```

Listing 3.1: Przykład zawartości pliku readme

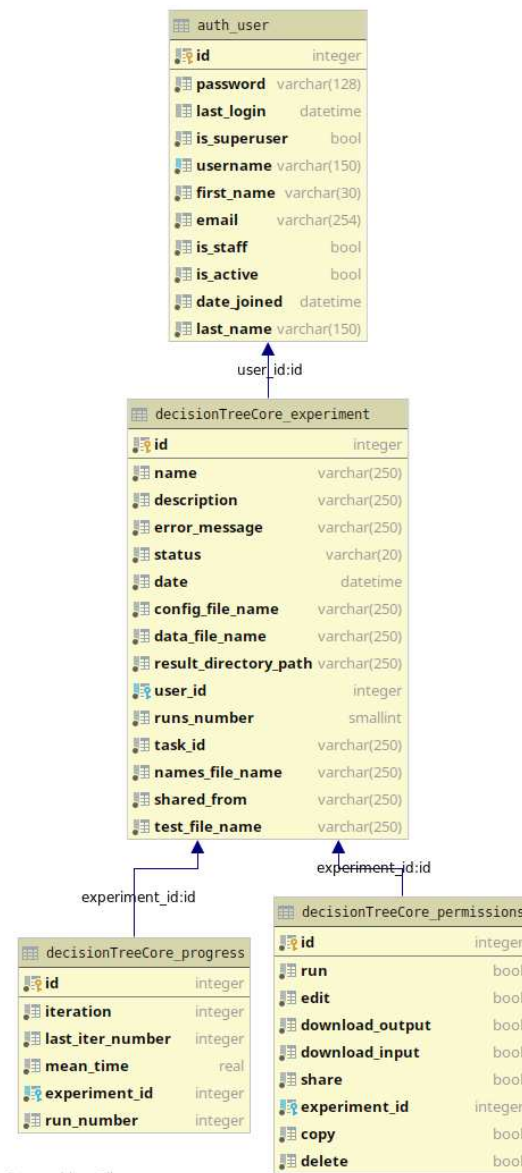
3.3 Wdrożenie aplikacji

Aplikacja została wdrożona na prywatny serwer posiadający 2 GB RAM, procesor o częstotliwości taktowania 2 GHz oraz dysk SSD. Spełnia to podstawowe wymagania pod względem sprzętowym, przy założeniu na początku mniejszego ruchu na stronie. Do uruchomienia projektu jest potrzebna uprzednio zainstalowana instancja platformy Docker. Dzięki konteneryzacji proces wdrożenia projektu przebiega w bardzo prosty i ogranicza

się do pojedynczej komendy aplikacji docker-compose. Po uruchomieniu oprogramowanie działa w tle i świadczy usługi użytkownikom. Dostęp do aplikacji jest możliwy przez dowolną przeglądarkę internetową poprzez przejście pod adres „decisontree.pl”.

Rysunek 3.2: Schemat bazy danych, źródło: opracowanie własne

Rysunek 3.3: Schemat tabel dodatkowych, źródło: opracowanie własne

Tabela 3.1: Opis pól encji „decisionTreeCore_experiment”

Nazwa pola	Typ	Opis
id	integer	Klucz główny tabeli
name	varchar(50)	Nazwa eksperymentu
description	varchar(250)	Opis eksperymentu
error_message	varchar(250)	Wiadomość o błędzie, który wystąpił podczas uruchomienia eksperyment
status	varchar(15)	Pole określające w jakim statusie znajduje się eksperyment. Możliwe wartości to: „Created”, „In queue”, „Running”, „Finished”, „Error”. Zmiana statusów następuje w trakcie przechodzenia eksperymentu przez kolejne etapy
data	datetime	Data stworzenia eksperymentu przez użytkownika
config_file_name	varchar(50)	Nazwa pliku konfiguracyjnego użytego w eksperymencie
data_file_name	varchar(50)	Nazwa pliku zawierającego zbiór uczący
test_file_name	varchar(50)	Nazwa pliku zawierającego zbiór testowy
names_file_name	varchar(50)	Nazwa pliku określającego nazwy klas oraz rodzaj zmiennych
result_directory_path	varchar(50)	Ścieżka do folderu z wynikami eksperymentu
user_id	integer	ID użytkownika, który jest właścicielem eksperymentu
runs_number	smallint	Pole określające ile przebiegów algorytmu ma się odbyć podczas uruchomienia eksperymentu w systemie GDT. Pełni ważną rolę przy tworzeniu paska postępu oraz określeniu liczby wyświetlanych drzew
task_id	varchar(250)	Zawiera id zadania, które trafiło do robotnika Celery. Umożliwia zarządzanie danym zadaniem np. usunięcie z kolejki, lub anulowanie w trakcie trwania
shared_from	varchar(250)	Pole pełni rolę zapisu informacji o poprzednich właścicielach. W wartości pola są nazwy użytkowników. Podczas kolejnych udostępnień do pola są dodawane po przecinku następne loginy

Tabela 3.2: Opis pól encji „decisionTreeCore_progress”

Nazwa pola	Typ	Opis
id	integer	Klucz główny tabeli
iteration	integer	Liczba iteracji eksperymentu
last_iter_number	integer	Numer ostatniej iteracji
mean_time	real	Wiadomość o błędzie, który wystąpił podczas uruchomienia eksperyment
experiment_id	integer	Numer id eksperymentu, do którego jest przypisany postęp
run_number	integer	Numer określający, które uruchomienie algorytmu właśnie trwa

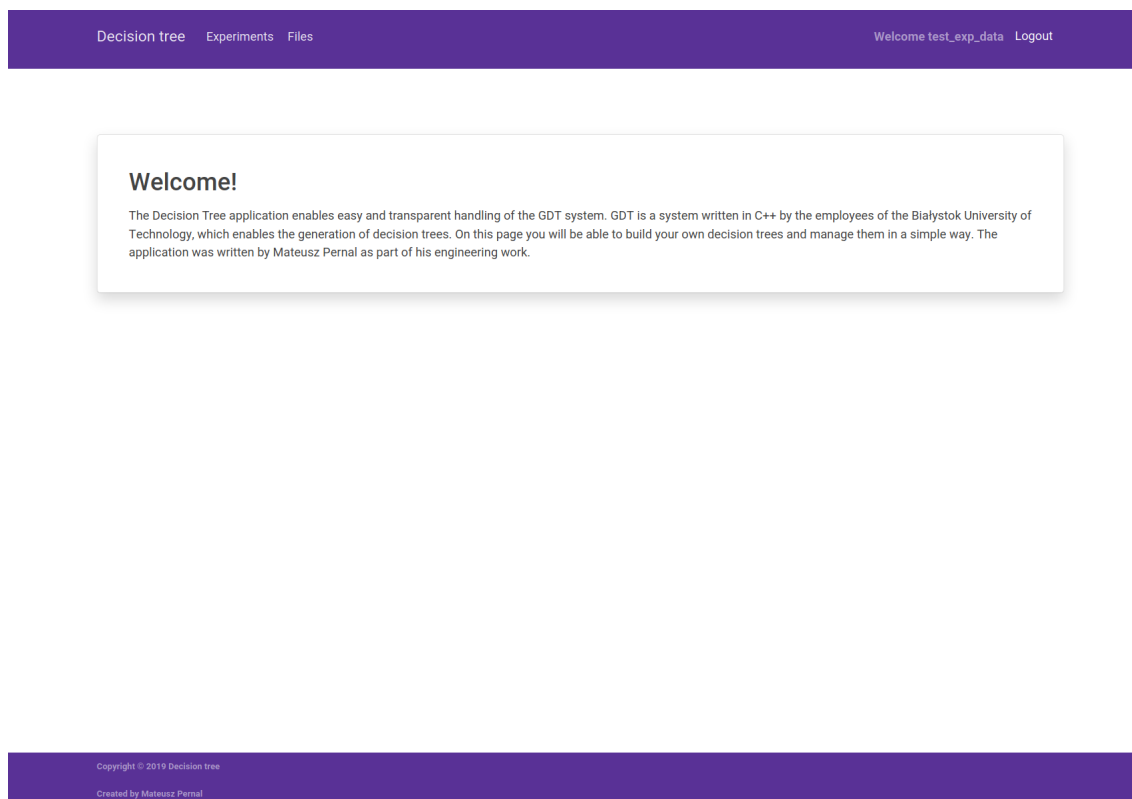
Tabela 3.3: Opis pól encji „decisionTreeCore_permissions”

Nazwa pola	Typ	Opis
id	integer	Klucz główny tabeli
run	bool	Prawo do uruchamiania eksperymentu
edit	bool	Prawo do edycji
download_out	bool	Prawo dające możliwość pobierania plików wyjściowych
download_in	bool	Prawo dające możliwość pobierania plików wejściowych
share	bool	Pozwolenie do dalszego udostępniania eksperymentu
copy	bool	Prawo do tworzenia kopii
delete	bool	Prawo do usunięcia eksperymentu
experiment_id	integer	Numer id eksperymentu, do którego są przypisane prawa dostępowe

4. Prezentacja aplikacji oraz testy

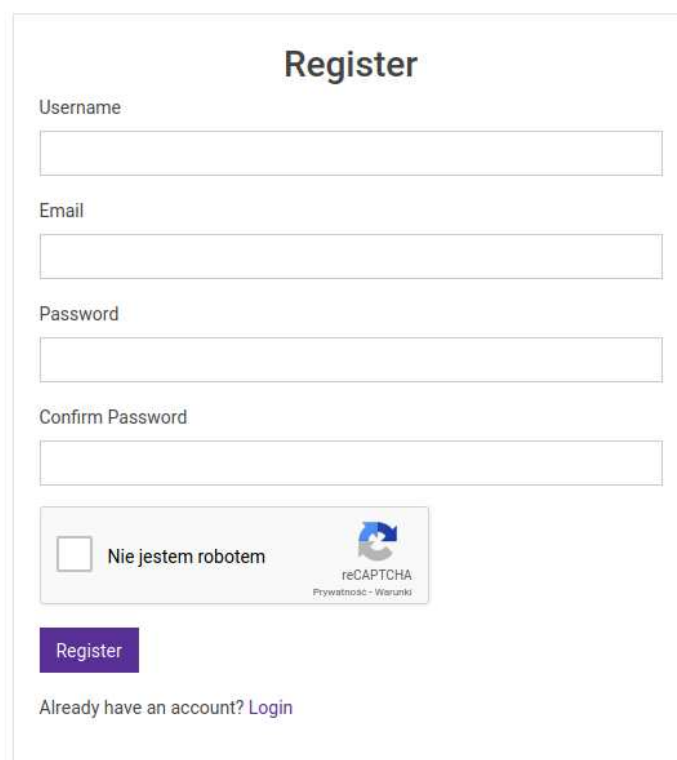
4.1 Przedstawienie wyglądu aplikacji

Użytkownik przechodząc pod adres „decisontree.pl” w przeglądarce zostanie skierowany na stronę główną projektu (Rys. 4.1). Zobaczy tam krótki opis czego dotyczy aplikacja. W celu korzystania z systemu wymagana jest autoryzacja użytkownika. Osoba nowa może założyć konto przy pomocy formularza rejestracji (Rys. 4.2). Wypełniając pola użytkownik musi zaakceptować pole *recaptcha*, pełniącą rolę zabezpieczenie przed botami istniejącymi w internecie. Po zatwierdzeniu formularza osoba zostanie automatycznie zalogowana. Użytkownicy, którzy już posiadają konto w aplikacji mogą skorzystać z pola logowania przedstawionego na Rys. 4.3.

Rysunek 4.1: Strona główna aplikacji.

Uwierzytelniony użytkownik w zależności od nadanych mu uprawnień będzie miał możliwe do wykonania inne akcje. Funkcje do których nie będzie miał dostępu nie będą wyświetlane w interfejsie graficznym, na przykład mając uprawnienia z poziomu „1_default” na pasku nawigacji nie będzie zakładki „Files”. Widok przedstawiający wygląd strony dla użytkownika ze wszystkimi prawami został pokazany na Rys. 4.1. Przechodząc do zakładki

Register

Username

Email

Password

Confirm Password

☐ Nie jestem robotem

reCAPTCHA
Prywatność - Warunki

Register

Already have an account? [Login](#)

Rysunek 4.2: Formularz rejestracji nowego konta.

„Experiments” zostanie wyświetlona lista wszystkich eksperymentów wraz z przyciskiem do tworzenia nowego doświadczenia lub podglądem już istniejącego (Rys. 4.4).

Kolejnym elementem na pasku nawigacji jest odnośnik do strony zarządzania plikami użytkownika. Na tym widoku znajdują się drop zone umożliwiające wrzucanie plików niezbędnych do przeprowadzenia doświadczenia (Rys. 4.11). W dowolnym momencie osoba używająca aplikacji ma opcję zmiany nazwy (Rys. 4.13), usunięcia oraz pobrania dowolnego pliku. Podczas próby wgrania pliku o rozszerzeniu innym niż znajdujących się na liście dozwolonych dla użytkownika pojawi się alert błędu. Dodatkową funkcjonalnością dostępną na tej stronie jest przycisk kierujący do formularza tworzenia nowej konfiguracji. Formularz zawiera podstawowe pola, które są uzupełnione wartościami domyślnymi (Rys. 4.12). Stanowi to ułatwienie dla nowych użytkowników, którzy chcieliby zrobić swój pierwszy eksperyment bez zagłębiania się w zaawansowane zagadnienia.

Proces tworzenia nowego eksperymentu rozpoczyna się od wypełnienia formularza informacjami oraz wybraniu plików (Rys. 4.5). W przypadku zostawienia, któreś wartości pustej zostanie wyświetlony komunikat o błędzie. Jeżeli jednak wszystkie pola będą

Login

Username

Password

[Login](#)

Don't have an account? [Register](#)

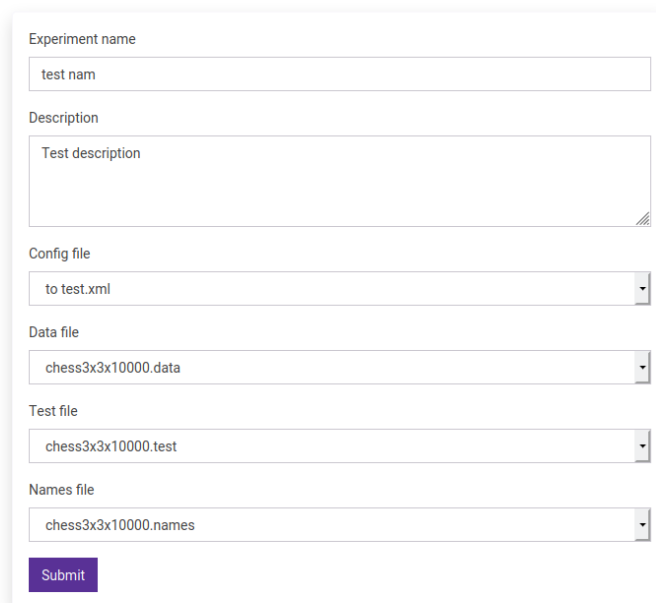
Rysunek 4.3: Formularz logowania.

Experiments:

New Experiment				
Name	Description	Status	Date	Option
test 2	Test desc	Created	17.12.2019 12:34:30	Show
test 3	Test desc	Created	17.12.2019 12:34:35	Show
Testowy 1	Test desc	Canceled	17.12.2019 12:33:29	Show
test experiment	test desc	Created	17.12.2019 12:34:04	Show
test 4	Test desc	Finished	17.12.2019 12:34:36	Show
test 2 (copy)	Test desc	Created	17.12.2019 12:34:37	Show

Rysunek 4.4: Widok listy eksperymentów.

wypełnione, po zatwierdzeniu wyświetli się alert o sukcesie oraz nastąpi przekierowanie do listy eksperymentów. Nowo stworzone doświadczenia na liście posiadają status „Created”. Klikając w przycisk „Show” użytkownik może wyświetlić szczegóły eksperymentu, wraz z paskiem akcji możliwych do wykonania na nim. Po uruchomieniu doświadczenie trafia do kolejki i przyjmuje status „In queue”. Natomiast zaraz po zaczęciu obliczeń przechodzi w wartość „Running” oraz użytkownik ma możliwość zobaczenia postępu zadania w karcie szczegółów eksperymentu (Rys. 4.9. W dowolnym czasie trwania obliczeń istnieje możliwość wysłania sygnału przerwania, wtedy status zmieni się na „Cancel”. Kiedy podczas uruchomienia wystąpi błąd oznaczenie ustawi się na wartość „Error”. W pełni ukończony eksperyment otrzymuje status „Finished”, a w widoku szczegółów pojawią się

Formularz tworzenia nowego eksperymentu. Zawiera następujące pola:

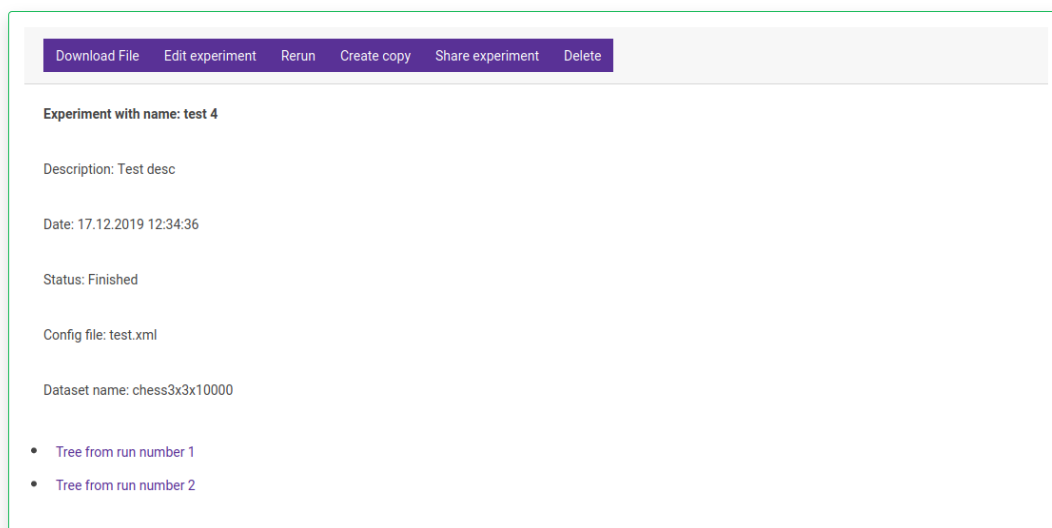
- Experiment name: test nam
- Description: Test description
- Config file: to test.xml
- Data file: chess3x3x10000.data
- Test file: chess3x3x10000.test
- Names file: chess3x3x10000.names
- Submit (przycisk)

Rysunek 4.5: Formularz tworzenia nowego eksperymentu

odnośniki do powstałych drzew (Rys.4.6). W zależności od stanu doświadczenia ramka karty przyjmie inne kolory informując o rezultacie ostatnich akcji. Przechodząc do widoku z wynikami otrzymamy tabele ze statystykami takimi jak rozmiar drzewa, czas wykonania, ilość danych treningowych i testowych poddanych ewaluacji oraz wartości procentowe rezultatów. Graf drzewa jest w pełni skalowalny przy pomocy kółka myszki, a poszczególne węzły można zwinąć. Istnieje dodatkowa opcja wydrukowania wizualizacji wyników.

Użytkownik może wykonywać dodatkowe operacje po przez panel wyświetlenia szczegółów doświadczenia. Na przykład edycję eksperymentu za pomocą formularza (Rys. 4.7). Kolejną funkcjonalnością znajdującą się na pasku akcji stanowi udostępnianie eksperymentu innym osobom. W formularzu wyświetlają się kontrolki do nadawania praw, które zostały przedstawione na Rys. 4.8. Eksperyment po udostępnieniu pojawi się na liście wszystkich doświadczeń u drugiej osoby. Natomiast na końcu nazwy w nawiasach zostanie dodana nazwa oryginalnego właściciela.

Aplikacja udostępnia również panel administratora dostępny pod adresem „decison-tree.pl/admin”. Po autoryzacji admin może zarządzać modelami w bazie, ale także zmieniać role użytkowników. Również w dowolnym momencie ma opcje zmiany uprawnień dostępowych do eksperymentu, przez co może ograniczyć lub nadać prawa. Widok zarządzania eksperymentem został przedstawiony na Rys. 4.14.

Rysunek 4.6: Strona przedstawiający szczegóły eksperymentu.

4.2 Testy aplikacji

Nieodłącznym elementem związanym z rozwijaniem aplikacji jest przeprowadzenie testów w celu sprawdzenia poprawności jej działania. Testowanie ma za zadanie zweryfikować czy dany produkt pozostaje zgodny ze specyfikacją, ale także pomóc wykryć na jakie błędy mogą napotkać się osoby korzystające ze strony internetowej. W projekcie aplikacji zostały wykorzystane testy wydajnościowe oraz manualne na grupie kontrolnej.

4.2.1 Testy wydajnościowe

Oprogramowaniem użytym do określenia wydajności poszczególnych endpointów jest framework Locust. Narzędzie to charakteryzuje się prostotą użycia, a przeznaczony jest do testowania obciążenia witryny internetowej. Głównym jego celem jest określenie maksymalnej liczby osób, które w jednym czasie mogą używać aplikacja bez problemów wydajnościowy. Podczas uruchamiania zestawu testowego należy podać co ile sekund pojawi się nowy użytkownik oraz ich łączną liczbę. Na potrzeby testów aplikacji przyjęte wartości to 10, 100, 500 jednoczesnych korzystających kont oraz częstotliwość tworzenia konta 10 na sekundę. Dodatkowo ten sam zestaw został uruchomiony podczas obciążenia serwera obliczeniami w systemie GDT. Wyniki poszczególnych testów zostały przedstawione w Tab. 4.1.

Formularz edycji eksperymentu. Zawiera pola do wprowadzenia nazwy eksperymentu, opisu oraz wybór plików konfiguracyjnych, danych i plików testowych. Na dole znajdują się przyciski 'Close' i 'Save Changes'.

Rysunek 4.7: Formularz edycji eksperymentu.

Analizując wartości otrzymane w testach możemy znaleźć zależność, że im większa liczba użytkowników tym dłużej serwer potrzebuje czasu na realizację zapytania. Przy liczbie kont równej 500 pewna część żądań do aplikacji kończy się błędem oznaczającym zresetowaniem połączenia. Na podstawie wyników można określić, że liczba stu użytkowników na raz może w dość nieograniczający sposób korzystać z aplikacji. Ograniczenia wydajnościowe są spowodowane niewielką mocą serwera. Poprawę wyników można osiągnąć poprzez zwiększenie pojemności pamięci RAM oraz powiększenie ilości rdzeni procesora. Jednoczesna praca nad obliczeniami powoduje spadek wydajności realizowania zapytań. Rozwiązaniem tego problemu może być opcja przeniesienia części kontenerów na oddzielne serwery. Dzięki temu moduły nie będą zabierać mocy obliczeniowej między sobą.

4.2.2 Testy manualne

Testy manualne przeprowadzane zgodnie ze scenariuszami testowymi są ważnym aspektem podczas przygotowania się do wdrożenia aplikacji. Za grupę kontrolną zostali obrani studenci Politechniki Białostockiej. Łączna liczba osób, która wzięła udział w testach

Share experiment with user by username: ×

locust

Permissions to:

- ☐ Run experiment
- ☐ Edit experiment
- ☒ Download input files
- ☐ Download output files
- ☒ Share with other users
- ☐ Making copy
- ☐ Delete experiment

Close Share

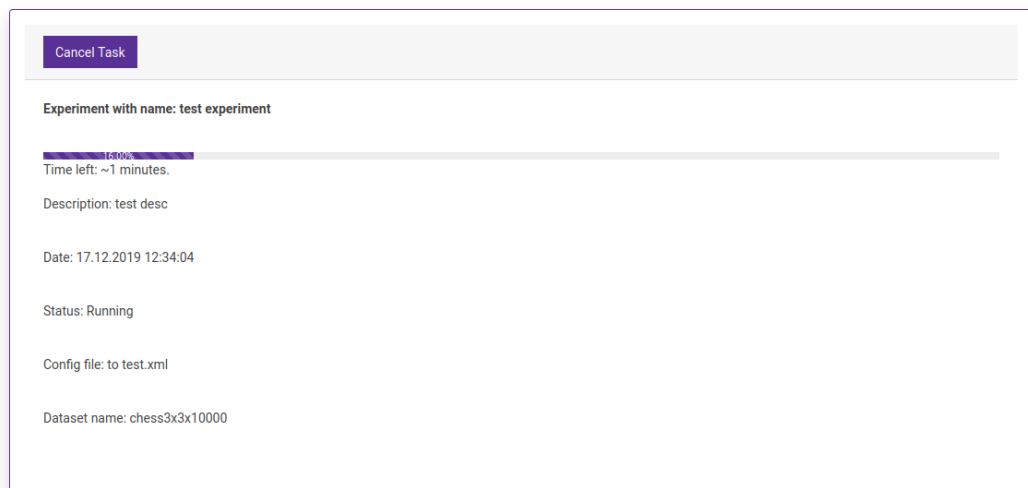
Rysunek 4.8: Formularz udostępniania eksperymentu.

Tabela 4.1: Wyniki testów wydajnościowych z użyciem Locust.

Liczba użytkowników	Pod obciążeniem	Zapytania na sekundę	Średni czas odpowiedzi
10	Nie	1.5	50ms
100	Nie	15.5	200ms
500	Nie	6.5	25000ms
10	Tak	1.3	60ms
100	Tak	8.5	11000ms
500	Tak	5.0	35000ms

wynosiła 20. W celu przetestowania najważniejszych funkcjonalności zostały stworzone dwa zestawy testowe opisujące kolejne kroki i oczekiwane rezultaty. Jeden z nich miał za zadanie sprawdzenia następujących funkcjonalności:

- Rejestracja,
- Logowanie,
- Uruchomienie eksperymentu,
- Zatrzymanie doświadczenia,
- Ponowne uruchomienie eksperymentu,
- Wyświetlenie wyników.

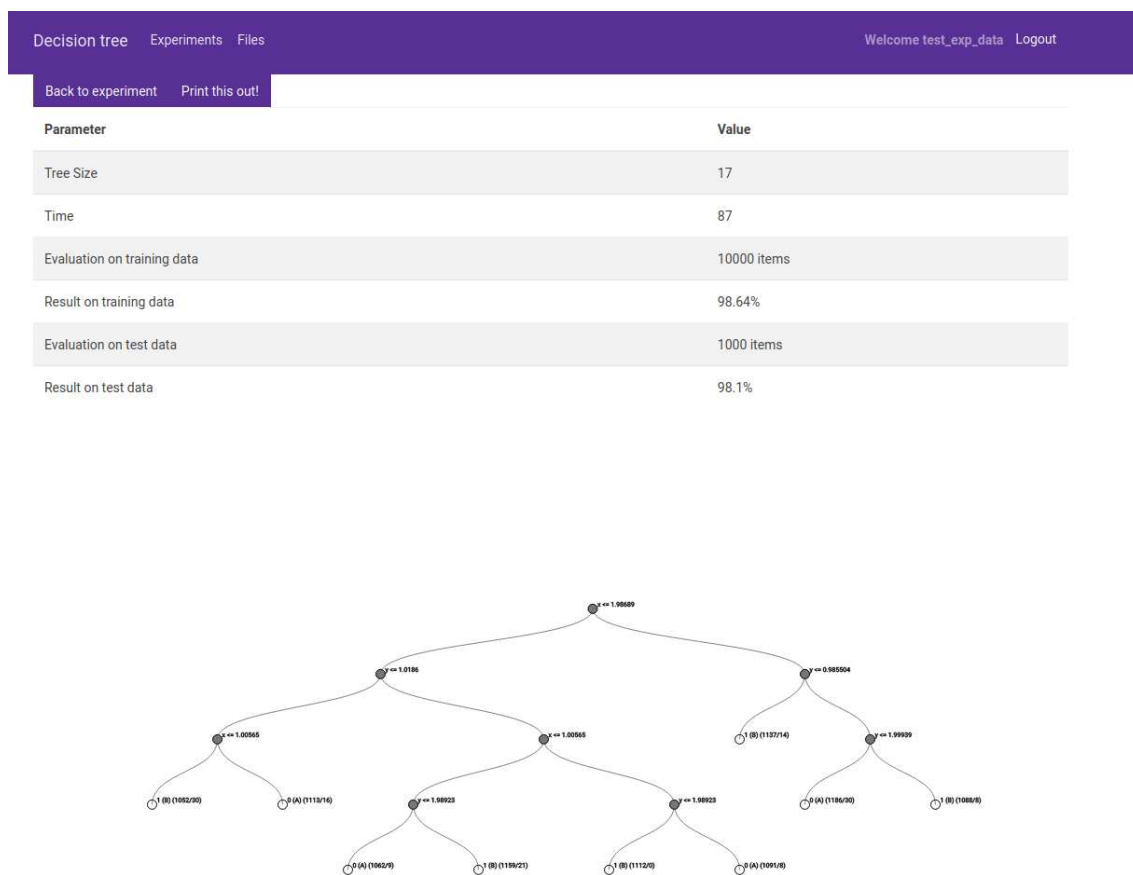

Rysunek 4.9: Widok uruchomionego eksperymentu.

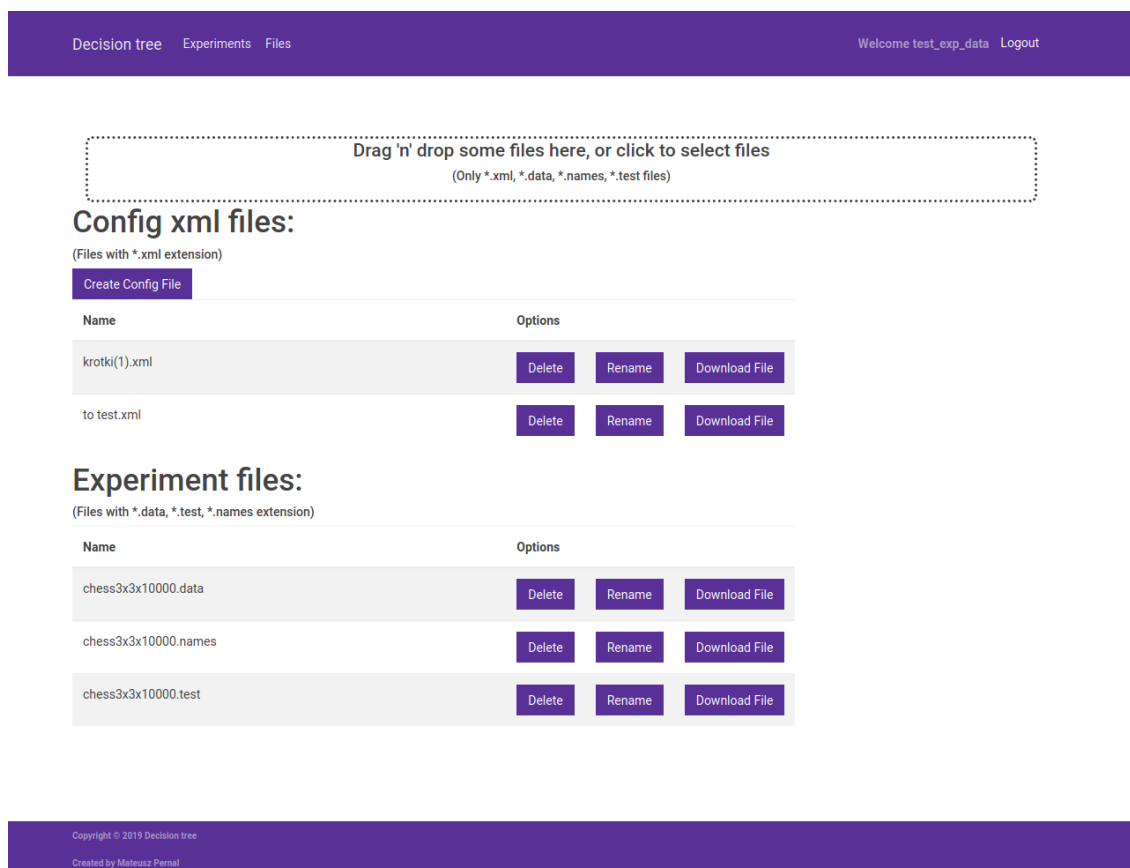
Natomiast drugi zestaw testowy wymagał pracy w parach, a jego celem była weryfikacja:

- Udostępnienie eksperymentu,
- Uruchomienie otrzymanego doświadczenia i wyświetlenie wyników.

W początkowej fazie testów zostały wykryte problemy z mechanizmem kolejkowania zadań dla robotnika Celery, ale pozostały naprawione przed dalszymi krokami. W kolejnych etapach nie zlokalizowano poważniejszych błędów, tylko kilka mniejszych związanych z zachowaniem interfejsu graficznego. Wszystkie problemy, które były opisane i zweryfikowane przez grupę kontrolną zostały rozwiązane.

Rysunek 4.10: Widok wyniku eksperymentu.

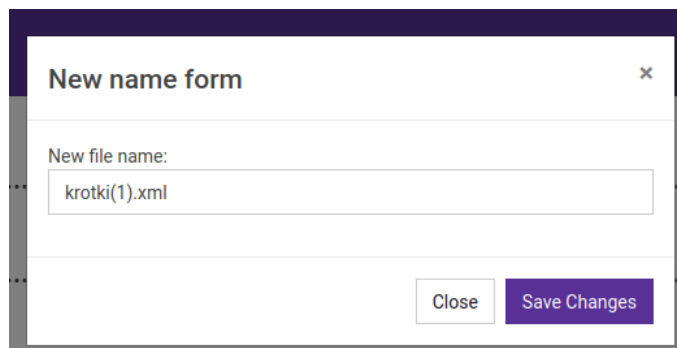

Rysunek 4.11: Widok strony do zarządzania plikami.

The form is titled "Create new config file". It contains the following fields and controls:

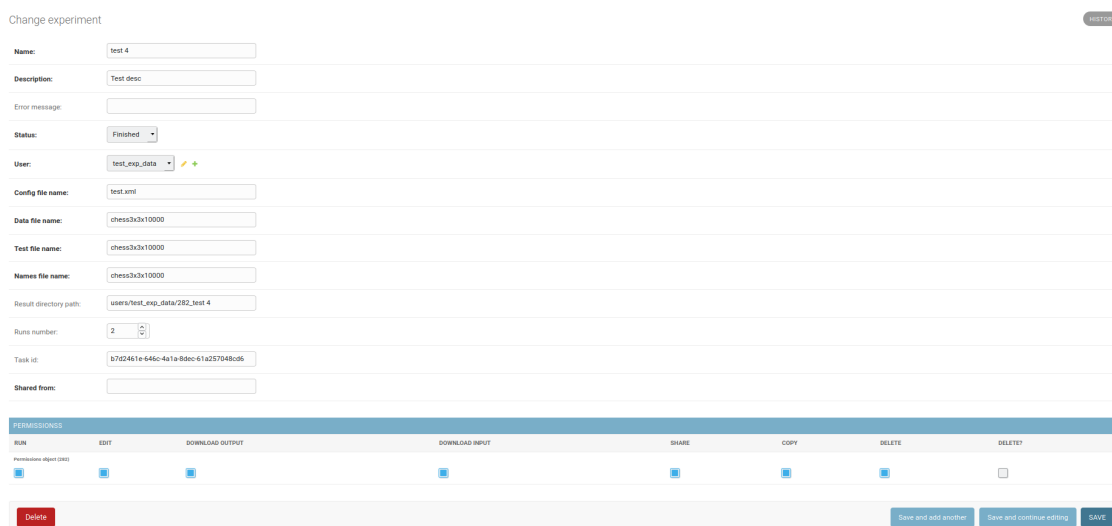
- Config file name: A text input field with a placeholder "Enter name".
- Runs of experiments: A numeric input field with the value "5" and a range selector (min-max).
- Mutation OMP: A dropdown menu with the value "true".
- Mutation OMP: A dropdown menu with the value "true".
- Mutation OMP: A dropdown menu with the value "true".
- Mutation OMP: A dropdown menu with the value "normal".
- Size of population: A numeric input field with the value "64" and a range selector (min-max).
- Maximum iterations number: A numeric input field with the value "1000" and a range selector (min-max).
- Minimum iterations number: A numeric input field with the value "1000" and a range selector (min-max).
- Probability of mutation: A numeric input field with the value "80" and a range selector (min-max).
- Probability of crossover: A numeric input field with the value "20" and a range selector (min-max).
- Selection pressure: A numeric input field with the value "1.2" and a range selector (min-max).
- A "Create file" button at the bottom.

Rysunek 4.12: Formularz tworzenia nowego pliku konfiguracyjnego.

A dialog box titled "New name form" with a close button (X) in the top right corner. It contains a label "New file name:" followed by a text input field containing the text "krotki(1).xml". At the bottom right, there are two buttons: "Close" and "Save Changes".

Rysunek 4.13: Formularz edycji nazwy pliku.

A web interface for modifying an experiment. At the top right is a "History" button. The main section contains various input fields for experiment details: Name (test 4), Description (Test desc), Error message, Status (Finished), User (test_exp_data), Config file name (test.xml), Data file name (chess3kx10000), Test file name (chess3kx10000), Names file name (chess3kx10000), Result directory path (users/test_exp_data/282_test 4), Run number (2), Task ID (6702461e-646c-4a7a-8dec-61a257048b06), and Shared from. Below these fields is a table with columns: PERMISSIONS, RUN, EDIT, DOWNLOAD OUTPUT, DOWNLOAD INPUT, SHARE, COPY, DELETE, and DELETE?. The table has one row for "Permissions object (282)". At the bottom, there are buttons: "Delete", "Save and test another", "Save and continue editing", and "SAVE".

Rysunek 4.14: Panel modyfikacji praw dostępowych do eksperymentu.

Podsumowanie

Założeniem projektu było stworzenie aplikacji internetowej do obsługi systemu GDT. W tym celu został wykorzystany język Python wraz z frameworkiem Django i Django REST Framework. Rezultat końcowy aplikacji umożliwia w łatwy sposób zarządzania eksperymentami i plikami. Wyniki doświadczeń są przedstawione w formie czytelnej wizualizacji pod postacią grafu. Dodatkowo został stworzony specjalny zestaw ról możliwych do przypisania dla użytkownika. Dzięki temu aplikacja trafi do większego grona odbiorców. Zarządzanie uprawnieniami użytkowników jest możliwe poprzez panel administratora. Ponadto admin ma możliwość edytowania modeli zapisanych w bazie danych na przykład zmiany praw dostępu do akcji eksperymentu.

Stworzona aplikacja internetowa cechuje się wysoką intuicyjnością korzystania, a zarazem łatwością zarządzania. Stosując logiczne odłączenie poszczególnych elementów aplikacji w celu zwiększenia stabilności zastosowano konteneryzację z użyciem oprogramowania Docker. Cały system został podzielony na pięć instancji tworzących wspólnie całość. Wykorzystanie takiego rozwiązania umożliwia w dowolnym momencie zamiany ze sobą kontenerów aplikacji na przykład zmieniając ich wersję. Podział na elementy pozwalana wdrożyć aplikację na kilka serwerów, gdzie każdy będzie odpowiadał za jedną instancję.

Rozwiązanie stworzone w ramach pracy dyplomowej zostało wdrożone i udostępnione użytkownikom pod adresem „decisiontree.pl”. Dostęp do systemu jest możliwy za pośrednictwem dowolnej przeglądarki internetowej. Mechanizm zakładania kont i logowania jest udostępniony dla każdego. Bardziej zaawansowane zagadnienia wymagają uprzedniej autoryzacji. Aplikacja z dużym sukcesem może świadczyć rozwiązania z dziedziny drzew decyzyjnych. Wraz ze wzrostem zainteresowania istnieje możliwość rozbudowania zaimplementowanego oprogramowania o dodatkowe metody uczenia maszynowego, czy też mechanizm predykcji. Architektura REST wykorzystana podczas tworzenia wystawia API, dzięki któremu inne systemy mogą wykorzystywać część logiki biznesowej w swojej strukturze za pośrednictwem komunikacji po protokole http.

Bibliografia

- [1] Machine Learning Group at the University of Waikato. Weka. <https://www.cs.waikato.ac.nz/ml/weka/>, stan z 17.12.2019 r.
- [2] Axios. Axios. <https://github.com/axios/axios>, stan z 10.12.2019 r.
- [3] Canva. Canva. <https://www.canva.com/>, stan z 17.12.2019 r.
- [4] Benoit Chesneau and contributors. Gunicorn. <https://gunicorn.org/>, stan z 10.12.2019 r.
- [5] Django Software Foundation. Django. <https://www.djangoproject.com/>, stan z 10.12.2019 r.
- [6] Python Software Foundation. Python. <https://www.python.org/>, stan z 08.12.2019 r.
- [7] Collaboratively funded project. Django rest framework. <https://www.django-rest-framework.org/>, stan z 10.12.2019 r.
- [8] Inc. GitHub. Github. <https://github.com/search?o=desc&q=stars%3A%3E1&s=stars&type=Repositories>, stan z 10.12.2019 r.
- [9] The PostgreSQL Global Development Group. Postgresql. <https://www.postgresql.org/>, stan z 10.12.2019 r.
- [10] Aurélien Géron. *Uczenie maszynowe z użyciem Scikit-Learn i TensorFlow*. Helion S.A., 2018.
- [11] Docker Inc. Docker. <https://www.docker.com/>, stan z 10.12.2019 r.
- [12] Facebook Inc. Reactjs. <https://reactjs.org/>, stan z 10.12.2019 r.
- [13] Lucid Software Inc. Lucidchart. <https://www.lucidchart.com/pages/decision-tree>, stan z 25.11.2019 r.
- [14] B. Inny. Tytuł publikacji. In *Tytuł książki*, pages 5–32, Feb 2011.

- [15] Prateek Joshi. *Artificial Intelligence with Python*. Packt Publishing, 2017.
- [16] Locustio. Locust. <https://locust.io/>, stan z 17.12.2019 r.
- [17] Mark Lutz. *Python. Wprowadzenie. Wydanie IV*. Helion S.A., 2010.
- [18] Inc. NGINX. Nginx. <https://www.nginx.com/>, stan z 10.12.2019 r.
- [19] Inc. Pivotal Software. Rabbitmq. <https://www.rabbitmq.com/>, stan z 10.12.2019 r.
- [20] SmartDraw. Smartdraw. <https://www.smartdraw.com/>, stan z 17.12.2019 r.
- [21] Ask Solem and contributors. Celery project. <http://www.celeryproject.org/>, stan z 10.12.2019 r.

Spis tabel

Tablica 3.1	Opis pól tabeli „decisionTreeCore_experiment”	33
Tablica 3.2	Opis pól tabeli „decisionTreeCore_progress”	33
Tablica 3.3	Opis pól tabeli „decisionTreeCore_experiment”	34
Tablica 4.1	Wyniki testów wydajnościowych z użyciem Locust.	41

Spis rysunków

Rysunek 1.1	Strona główna aplikacji <i>SmartDraw</i>	11
Rysunek 1.2	Drzewo stworzone w aplikacji <i>SmartDraw</i>	12
Rysunek 1.3	Strona główna aplikacji <i>Canva</i>	12
Rysunek 1.4	Drzewo stworzone w aplikacji <i>Canva</i>	13
Rysunek 1.5	Okno główne aplikacji <i>Weka</i>	13
Rysunek 1.6	Drzewo stworzone w aplikacji <i>Weka</i>	14
Rysunek 2.1	Diagram przypadków użycia, źródło: opracowanie własne	17
Rysunek 2.2	Diagram czynności tworzenia i uruchomienia eksperymentu, źródło: opracowanie własne	18
Rysunek 2.3	Architektura systemu, źródło: opracowanie własne	22
Rysunek 3.1	Podział projektu na moduły, źródło: opracowanie własne	27
Rysunek 3.2	Schemat bazy danych, źródło: opracowanie własne	31
Rysunek 3.3	Schemat tabel dodatkowych, źródło: opracowanie własne	32
Rysunek 4.1	Strona główna aplikacji.	35
Rysunek 4.2	Formularz rejestracji nowego konta.	36
Rysunek 4.3	Formularz logowania.	37
Rysunek 4.4	Widok listy eksperymentów.	37
Rysunek 4.5	Formularz tworzenia nowego eksperymentu	38
Rysunek 4.6	Strona przedstawiający szczegóły eksperymentu.	39
Rysunek 4.7	Formularz edycji eksperymentu.	40
Rysunek 4.8	Formularz udostępniania eksperymentu.	41
Rysunek 4.9	Widok uruchomionego eksperymentu.	42
Rysunek 4.10	Widok wyniku eksperymentu.	43
Rysunek 4.11	Widok strony do zarządzania plikami.	44
Rysunek 4.12	Formularz tworzenia nowego pliku konfiguracyjnego.	44
Rysunek 4.13	Formularz edycji nazwy pliku.	45
Rysunek 4.14	Panel modyfikacji praw dostępowych do eksperymentu.	45

Spis listingów

3.1	Przykład zawartości pliku readme	29
-----	--	----

Spis algorytmów